

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Έφτασαν οι φαντάροι του Σημίτη στην Αλβανία...
«Φυσικά», ούτε ο Σημίτης, ούτε ο Τσοχατζόπουλος πήγαν μαζί τους...
Αυτοί έμειναν εδώ...
Για να μας φυλάξουν από τους εδώ Αλβανούς !

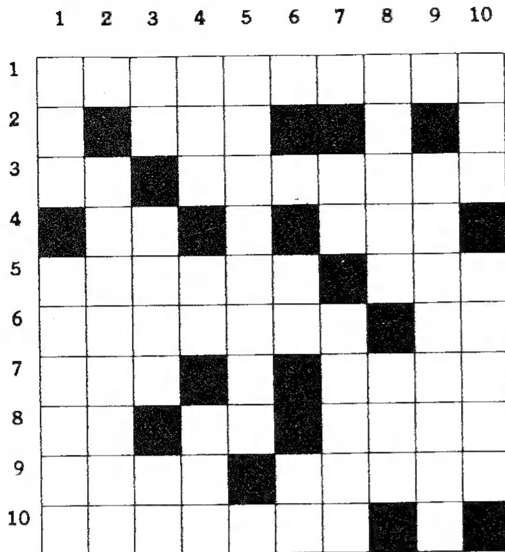
ΑΘΗΝΑ, 21 ΑΠΡΙΛΗ 1997 - τεύχος 138

Πριν 30 χρόνια,
επιβλήθηκε η χούντα...

Πριν 23 χρόνια,
έπεσε η χούντα...

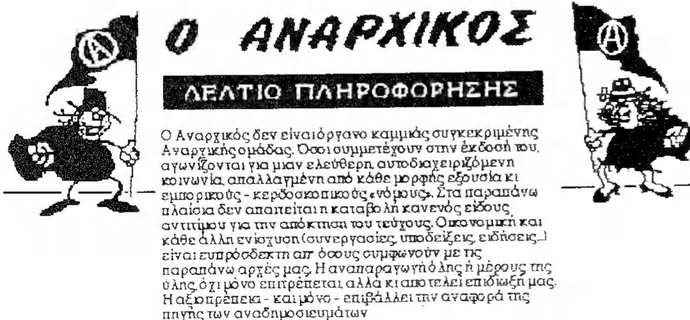
**Πριν 10 μέρες,
ο Κώστας Καλαρέμας
καταδικάστηκε σε 11 χρόνια,
μόνο και μόνο
διότι δεν συνεμορφώθη
προς τας υποδείξεις...**

Σταυρόλεξο νο.54

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ : **1.** Μορφή «νόμιμης» ληστείας. **2.** Άρθρο με πρόθεση. **3.** Το 120 με γράμματα - Θάλασσα, μαύρη (αιτιατική). **4.** Ο ήλιος, ως θεότητα, για τους αρχαίους Αιγυπτίους - Ταλαιπωρεί ανέργους και συνταξιούχους ναυτικούς (αρχικά). **5.** Μια τέχνη, πολεμική - Σε αντίθεση με την ΕΛ.ΑΣ., τα όργανα αυτού του κρατικού οργανισμού είναι καλλίφωνα (αρχικά). **6.** Ονομασία των περισσοτέρων Αναρχικών στεκιών της Ισπανίας - Γράψτε ΛΜ. **7.** Προσφώνηση ανύπανδρης Αγγλίδας (ανάποδα) - Η λαϊκή... έχει ξεσπάσει στην Αλβανία. **8.** Συντομογραφικό είδος νομοθετήματος - Απαγορεύεται για τους Αναρχικούς - Στον πρωθυπουργικό... κάθεται ο Σημίτης. **9.** Τουρκικό γυναικείο όνομα - Γνωστοί, οι του Φίγκαρο (γενική). **10.** Γάλλος Αναρχικός του προηγούμενου αιώνα, μάστορας στη χρήση της δυναμίτιδας.

ΚΑΘΕΤΑ : **1.** Σεμπαστιέν..., Ιδρυτής (το 1858 στις ΗΠΑ) της γαλλόφωνης Αναρχικής εφημερίδας Le Libertaire - Χανς ... Σμιτ : το πραγματικό όνομα του Ατομιστή Αναρχικού Μάξ Στίρνερ. **2.** Μετά το 1989, ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια στην ανατολική Ευρώπη. **3.** Συνεχόμενα στο αλφάβητο - Δεν είναι πάντα ηλιόλουστη (ανάποδα) - Το 202 με γράμματα. **4.** Οι συνδρομητές του υπόκεινται σε παρακολούθηση - Υποθέτει - Αρχικά «ειδικών» μπάτσων. **5.** Έγραψε και το «Ένα παιδί μετράει τ' άστρα» (αιτιατ). **6.** Συντομογραφικός εταιρικός τύπος (ανάποδα) - Γράψτε ΓΟ. **7.** Δεν διαιρείται σε ακέραια μέρη (καθαρ.). - Αλλοίμονο αν δεν διδάσκει (ανάποδα). **8.** Τύπος πλεούμενου - Έτσι λέγονται οι Τσιγγάνοι. **9.** Σαμ... : Αναρχοσυνδικαλιστής συγγραφέας που έζησε στις ΗΠΑ κι ασχολήθηκε με τις Αναρχικές κολλεκτίβες της Ισπανίας. **10.** Δεν της λείπει τίποτα (ανάποδα) - Συχνά, δεν βγαίνει (ανάποδα).

...Έτσι απλά...

Δεν ξέρει - λέει - η εξουσία, με ποιά θανατηφόρα ουσία νοθεύεται η πρέζα και στέλνει τόσους ανθρώπους στον άλλο κόσμο...

Σιγά, ρε κερατάδες... Θα μας πείσετε...

Μα, εδώ, το πράγμα είναι «εθνικόν πασίδηλον» (που θά 'λεγε κι ο γνώστης της παλιάς δικονομίας, Βαγγέλης) :

Η πρέζα είναι νοθευμένη - από την εξουσία - με εξουσία (και αντιστρόφως).

Μόνο που η μια διώκεται, ενώ η άλλη διώκει...

Κατά τα λοιπά, εθίζουν, αποβλακώνουν και σκοτώνουν κι οι δυο !

ΕΦΥΓΕ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ ΣΤΙΣ 11/4/1997 Ο ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΦΩΝΤΑΣ ΛΙΓΝΟΣ, ΣΤΑ 37 ΤΟΥ ΧΡΟΝΙΑ. ΘΑ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ ΠΑΝΤΑ ΤΗΝ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΖΩΗ ΠΙΟ ΛΕΥΤΕΡΗ ΚΙ ΩΡΑΙΑ.

ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ (No. 53, τεύχος 136)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Δ	Ι	Ε	Θ	Ν	Ι	Σ	Τ	Η	Σ
2	Ι	■	Ν	Ε	Σ	Τ	Ω	Ρ	■	Τ
3	Κ	■	Ο	Ρ	■	Α	Π	Α	Τ	Η
4	Α	Λ	Π	Μ	Α	Τ	■	Μ	Α	■
5	Σ	Ι	Λ	Ο	■	■	Δ	Π	■	Σ
6	Τ	Ρ	Ο	Μ	Ο	Κ	Ρ	Α	Τ	Η
7	Η	Α	■	Ε	Ν	Α	Υ	Σ	Μ	Α
8	Ρ	■	Ι	Τ	■	Ρ	Σ	■	Η	Μ
9	Ι	Α	Τ	Ρ	Ω	Ν	■		Μ	Ο
10	Α	Υ	Τ	Ο	Ν	Ο	Μ	Ι	Α	■

ματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγ

Γύρω στα μισά του 18ου αιώνα, οι προπαγανδιστές της «βιομηχανικής επανάστασης» είχαν κάνει σημαία τους τον ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ και τα όσα «θαυμαστά» συνεπαγόταν.
Έφτασαν λιγότερα από 100 χρόνια για να καταλάβουν οι άνθρωποι πως δεν επρόκειτο για καμμιά επανάσταση... Πως τα όσα συνεπαγόταν η εντατικοποίηση των βιολογικών τους ρυθμών - όλων των ρυθμών κι όχι μόνο των ρυθμών παραγωγής και κατανάλωσης - δεν είχαν τίποτε το αξιοθαύμαστο, αλλά, αντίθετα, είχαν ολέθρια επίδραση στα άτομα και στις κοινωνίες...
Πως, τέλος, ο πολυδιαφημισμένος «ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ» δεν ήταν παρά ωμή επιστροφή σε δουλοκτητικές εποχές και, μάλιστα, με πολύ σκληρότερες συνθήκες από εκείνες του παρελθόντος, αφού η αυξανόμενη παγκοσμιοποίηση του καπιταλιστικού συστήματος δεν άφηνε πια κανέναν χώρο καταφυγής για όσους αποφάσιζαν να ζήσουν ελεύθεροι.

⌘⌘⌘

Σήμερα, 250 περίπου χρόνια μετά το ξέσπασμα της «βιομηχανικής» λαίλαπας, ο καπιταλισμός περνάει σε μια νέα φάση της εκστρατείας του ενάντια στο ανθρώπινο είδος.
Μετά την άλωση των τελευταίων προπυργίων ελευθέρου χώρου - και χρόνου - και μετά την άλωση της συντριπτικής πλειοψηφίας των ανθρωπίνων συνειδήσεων, προχωρεί στη σφαγή όσων αιχμαλώτων έχουν πάψει να του είναι χρήσιμοι.

⌘⌘⌘

Ποιοί είναι οι αιχμάλωτοι αυτοί;
Μα, δεν είναι άλλοι από εκείνους που, αδυνατούν πια να συντελέσουν στην περαιτέρω αύξηση του κεφαλαίου και - άρα - να καταναλώσουν ακόμη περισσότερο, ενώ, ταυτόχρονα , οι καταναλωτικές συνήθειες που απέκτησαν στη διάρκεια αυτών των 250 χρόνων τους έχουν κάνει ανίκανους να αναδράσουν.
Δεν πρόκειται απλά για κάποια μεμονωμένα άτομα, ομάδες, ή έστω τάξεις.
Πρόκειται για ολόκληρους πληθυσμούς, που - αφού εξανδραποδίστηκαν - οδηγούνται, τώρα, στην φυσική τους εξόντωση.
Ανάμεσά τους, κι ο πληθυσμός αυτής εδώ της χώρας...

⌘⌘⌘

Πριν λίγες μόλις εβδομάδες, οι κατ' εξοχήν παραγωγοί - ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ - της χώρας, οι αγρότες, προχώρησαν σε κάποιες - ηρωικές ίσως, αλλά απελπισμένες - κινητοποιήσεις αντίστασης στον επερχόμενο με ταχύ βήμα όλεθρό τους.
Εγκλωβισμένοι στις καταναλωτικές τους συνήθειες, περιόρισαν μέσα σ' αυτές και όλες τους τις διεκδικήσεις.
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΛΕΦΤΑ, ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΑ ΑΓΑΘΑ.
Αυτό ήταν, όχι απλά το κεντρικό, αλλά το μόνο τους αίτημα.

⌘⌘⌘

Γύρω από τους αγρότες, συσπειρώθηκαν κι αρκετοί από τους «συνειδητοποιημένους» κοινωνικούς αγωνιστές άλλων χώρων : Προοδευτικοί (χωρίς εισαγωγικά) αστοί, Σοσιαλιστές (ακόμη και προσκείμενοι στο ΠΑΣΟΚ), Κομμουνιστές (κομματικοί και μη), Αριστεριστές, Αναρχικοί...
Όλοι τους, υποστήριξαν (από άκριτα έως κριτικά) αυτό το μοναδικό αίτημα των αγροτών.

⌘⌘⌘

Ίδια γεύση είχαν κι οι κινητοποιήσεις των υπολοίπων εργαζομένων του πρωτογενούς κι εκείνων του δευτερογενούς τομέα...
Μοναδικό αίτημα όλων τους :
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΛΕΦΤΑ, ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΑ ΑΓΑΘΑ.
Εργάτες μεταλλείων και ορυχείων, βαρειάς κι ελαφριάς βιομηχανίας, ναυπηγείων και κλωστοϋφαντουργείων, οικοδόμοι,...
Κι ακόμη άνεργοι, συνταξιούχοι... Έμποροι, βιοτέχνες... Καθηγητές και δάσκαλοι... Εμποροϋπάλληλοι και μικροπωλητές... Γιατροί και νοσοκόμοι... Μηχανικοί γεωπόνοι...
(Η σκόρπια, αποσπασματική κι ασύνδετη απαρίθμηση αντικατοπτρίζει, πιστεύουμε με ακρίβεια, την «δομή του κοινωνικού ιστού», όπως έχουν βαφτίσει οι τεχνοκράτες της εξουσίας τον ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΧΤΑΡΜΑ που χαρακτηρίζει την εποχή μας).
Όλων το όραμα είναι η καλυτέρευση της θέσης τους μέσα στο ισχύον καπιταλιστικό απανθρώπινο σύστημα. Κι αφού κάτι τέτοιο εμφανίζεται ανέφικτο, το αίτημά τους δεν είναι άλλο από τη ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ, ΩΣ ΕΧΕΙ.

⌘⌘⌘

Από την άλλη μεριά, υπάρχει η εξουσία.
Ή, μάλλον, η εξουσία (του κεφαλαίου, άχρωμου, άοσμου, άγευστου και προπαντός απρόσωπου) και οι λακέδες της.
Η εξουσία έχει ήδη βγάλει την καταδικαστική της απόφαση :
ΟΣΟΙ ΑΔΥΝΑΤΟΥΝ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΘΑΝΟΥΝ.
Οι λακέδες της εξουσίας - απ' τον Στεφανόπουλο και τον Σημίτη και τους «πολιτικούς αρχηγούς» μέχρι τον τελευταίο δημόσιο υπάλληλο - αναλαμβάνουν την εκτέλεση της απόφασης, δηλαδή την ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΜΑΣ, με το μικρότερο δυνατό (για την εξουσία) κόστος.

⌘⌘⌘

Στα πλαίσια αυτής της αποστολής τους, οι ντόπιοι (του κάθε τόπου «ντόπιοι») λακέδες της εξουσίας, πασχίζοντας να μας πείσουν πως ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΘΑΝΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ ΚΑΠΟΙΟΙ ΑΛΛΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ, είναι αναγκασμένοι να σηκώσουν κάποια «ιδεολογική» σημαία.

⌘⌘⌘

Η εποχή των «εθνικοαπελευθερωτικών» εξάρσεων, του «Για του Χριστού την πίστη την αγία και της Πατρίδος την ελευθερία», έχει περάσει (χωρίς αυτό να αποκλείει κάποια επανεμφάνισή της στο μέλλον).
Έχει περάσει και η εποχή της μεγαλοϊδεατικής υστερίας του αλυτρωτισμού. Έχει περάσει, τέλος, και η εποχή των επαναστατικών ενθουσιασμών και των αφορισμών, πως «το μόνο, που έχουν να χάσουν οι προλετάριοι, είναι οι αλυσίδες τους». (Ας είμαστε ειλικρινείς. Οι σημερινοί προλετάριοι έχουν να χάσουν το τηλεοπτικό τους πρόγραμμα, το βίντεό τους, το αμάξι ή το μηχανάκι τους, το σφηνάκι τους στο μπαρ...).

⌘⌘⌘

Ποιά σημαία, λοιπόν, θα πρέπει να βάλουν μπροστά οι σημερινοί τοποτηρητές του κεφαλαίου, για να μπορέσουν να τραβήξουν τον κόσμο στον χαμό του;
Η μόνη σημαία που τους μένει είναι ο ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ.

⌘⌘⌘

Τι σημαίνει, όμως, ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ;
Μα, σημαίνει ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΣ ΠΙΟ ΠΡΩΤΟΓΟΝΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ! Γιατί ; Ας το δούμε. →→→

→→→

Η Ελλάδα (αν δεχτούμε ότι κάποτε υπήρξε βιομηχανική χώρα) έχει ξεπεράσει το ανώτατο σημείο της βιομηχανικής της ανάπτυξης. Αυτό, το δείχνει ξεκάθαρα, όχι μόνο ο αριθμός των βιομηχανικών επιχειρήσεων που κλείνουν, αλλά και η κατανομή του εργατικού δυναμικού της χώρας (λιγότερο από το 11 % του συνολικού αριθμού των εργαζομένων αποτελούν εκείνοι που εργάζονται στην βιομηχανία).

Η Ελλάδα, λοιπόν, έχει - εδώ και 10 τουλάχιστον χρόνια - μπει πλησίστια στην φάση της αποβιομηχάνισής της.

Φάση που αναμένεται να έχει ολοκληρωθεί στα επόμενα 10 χρόνια.

⌘⌘⌘

Αν υποθέσουμε, λοιπόν, ότι η «σύγχρονη» τάση των χωρών και των κοινωνιών είναι ο εκβιομηχανισμός τους, τότε, πρέπει να πούμε πως η Ελλάδα το ΕΧΕΙ ΧΑΣΕΙ ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ.

Στην ουσία, το τραίνο του εκβιομηχανισμού φαίνεται πως έχει περάσει ανεπιστρεπτί για όλες τις αναπτυγμένες (βιομηχανικά) καπιταλιστικές χώρες, αφού οι παγκόσμιες οικονομικές συνθήκες - που οι ίδιες δημιούργησαν - δεν επιτρέπουν τη γέννηση άλλων βιομηχανιών ή την ανάπτυξη των ήδη υφισταμένων, εφ' όσον το αγοραστικό κοινό δεν μπορεί πια να αγοράσει τα προϊόντα τους.

⌘⌘⌘

Στον τομέα της πρωτογενούς παραγωγής, εξ άλλου, θα πρέπει να παρατηρήσουμε τα εξής :

Η παραγωγή πρώτων υλών κι ενέργειας για τη βιομηχανία ακολουθεί, όπως είναι φυσικό, την τύχη της τελευταίας. Ήδη η κρίση έχει πλήξει τις οικονομίες των κυριοτέρων χωρών παραγωγής πρώτων υλών (οι πάμπλουτες σε πρώτες ύλες χώρες της Αφρικής, της Ασίας, της Λατινικής Αμερικής, που παλιότερα αποτελούσαν το μήλο της έριδος των ισχυρών βιομηχανικών συμφερόντων - πράγμα που κόστισε ωμότατες κι αιματηρότατες επεμβάσεις στην εξέλιξή τους - σήμερα, εγκαταλείπονται κυριολεκτικά στην τύχη τους, αν και αυτό δεν σημαίνει ότι αφήνονται και στην ησυχία τους).

Η γεωργική παραγωγή, από την άλλη μεριά, πλήττεται κι αυτή από την κάμψη της βιομηχανίας, έστω και σε μικρότερο βαθμό λόγω της ανελαστικότερης ζήτησης των προϊόντων της.

Φυσικό επακόλουθο είναι και οι ριζικές αλλαγές στον τρόπο και στις σχέσεις αυτής της παραγωγής.

Η μικρή γεωργική ιδιοκτησία, που εμφανίστηκε μετά την κατάρρευση της φεουδαρχίας, κυριολεκτικά εξαφανίστηκε όταν οι οικονομικές συνθήκες επέβαλαν στη γεωργία να εργάζεται για λογαριασμό της βιομηχανίας.

Με την εμφανιζόμενη κρίση της βιομηχανίας, ένα μεγάλο, αν όχι το μεγαλύτερο, τμήμα του κεφαλαίου στρέφεται ήδη προς την παραγωγή τροφίμων, ποτών, ρούχων κλπ.

Αποτέλεσμα : η συγκέντρωση των καλλιεργήσιμων εκτάσεων στα χέρια των μεγάλων πολυεθνικών συμφερόντων (βλ. χαρακτηριστικά : Philip Morris, Reynolds κλπ.).

⌘⌘⌘

Νέα φεουδαρχία, λοιπόν, και μάλιστα πολύ χειρότερη από την παλιά, περιμένει τους ήδη εξαθλιωμένους αγρότες της Ελλάδας.

Το ίδιο και τους κτηνοτρόφους...

⌘⌘⌘

Κι όμως, ο Σημίτης δεν διστάζει ξεδιάντροπα να τα αποκαλεί όλα αυτά ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟ :

- Την επάνοδο των τσιφλικιών,
- Το σταμάτημα κάθε βιομηχανικής δραστηριότητας στον ελλαδικό χώρο,
- Την όλο και μεγαλύτερη ανεργία...

Και δεν διστάζει να «καλεί» σε «κοινωνικό» «διάλογο» τις «παραγωγικές» «τάξεις»...

Ναι. Στην «κοινωνία» «μας», τα εισαγωγικά πρέπει πια να μπαίνουν σε κάθε λέξη...

⌘⌘⌘

ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ, λοιπόν, Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ. (Το περίφημο «Σχέδιο Ιωάννης Καποδίστριας» προβλέπει τη συνένωσή τους σε μεγαλύτερους δήμους, ώστε να ελέγχονται αποτελεσματικότερα από την κεντρική εξουσία. Τον ίδιο άλλωστε στόχο εξυπηρετεί κι ο θεσμός των «αιρετών νομαρχών», σε συνδυασμό με τους «περιφερειάρχες»).

⌘⌘⌘

ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ, λοιπόν, Ο «ΝΕΟΣ» ΘΕΣΜΟΣ ΤΩΝ «ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΩΝΩΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ». (Θεσμός καθαρά φεουδαρχικός, που επαναφέρεται με σκοπό τον ριζικό εκμηδενισμό των αμοιβών των εργαζομένων. Φυσικά, οι θλιβεροί «συνδικαλιστές ηγέτες» σπεύδουν να διαμαρτυρηθούν, βλέποντας να χάνουν την εξουσία που ασκούσαν μέχρι τώρα).

⌘⌘⌘

ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ, λοιπόν, Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΒΙΟΤΕΧΝΩΝ ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΡΧΑΡΙΩΝ, ΤΗΣ ΤΑΒΕΡΝΑΣ ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚ ΝΤΟΝΑΛΝΤΣ, ΤΟΥ ΜΠΑΚΑΛΗ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΤΟΥ DIA...

⌘⌘⌘

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ !
ΜΕ ΤΗ ΦΟΡΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΠΑΡΕΙ Ο ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ,
ΣΕ ΛΙΓΟ
- ΝΑ ΜΑΣ ΤΟ ΘΥΜΗΘΕΙΤΕ -
ΘΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΟΥΜΕ
ΣΤΑ ΣΠΗΛΑΙΑ...

⌘⌘⌘

ΟΣΟ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΙΑΛΟΓΟ», ΑΣ ΤΟΝ ΚΑΝΕΙ Ο ΣΗΜΙΤΗΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΜΟΙΟΥΣ ΤΟΥ.
ΕΜΕΙΣ, ΔΕΝ ΘΑ ΠΑΡΟΥΜΕ...

⌘⌘⌘

5 γυναίκες που προσπάθησαν να εμποδίσουν την κατασκευή σιδηροδρομικής γραμμής σε κατοικημένη περιοχή στη Λάρισα, πιάστηκαν από μπάτσους στις 16/4 και στάλθηκαν με χειροπέδες στον εισαγγελέα για «τα περαιτέρω»...

⌘⌘⌘

Ο εισαγγελέας Γιάννης Σακελλάκος πασχίζει (όπως γράφει η ΑΘΗΝΑΪΚΗ, στην οποία ευχόμαστε (όπως σε κάθε νέα εφημερίδα) να προκόψει και να ξεχωρίσει απ' τις άλλες, στις 17/4/97) να μετατρέψει την κατηγορία σε βάρος του μπάτσου Λαγογιάννη, από «δολοφονία εκ προμελέτης» σε «αν-θρωποκτονία από αμέλεια»...

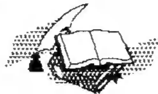
Άραγε, ο εισαγγελέας Σακελλάκος δείχνει την ίδια ευαισθησία και σ' όσους κατηγορούμενους τυχαίνει να μην είναι μπάτσοι;

Βουλγαρία :
Υπάρχει έξοδος από την κρίση;

Από την εφημερίδα της Ομοσπονδίας Αναρχικών της Βουλγαρίας

СВОБОДНА МИСЪЛ
(Ελευθεριακή Σκέψη)
Φλεβάρης 1997.

«Αλληλεγγύη στα ευπαθή στρώματα του πληθυσμού της Βουλγαρίας» μας καλεί, τις τελευταίες εβδομάδες, να δείξουμε, το κρατικό ραδιόφωνο και τα υπόλοιπα ΜΜΕ.
Τί συμβαίνει, λοιπόν, στη γειτονική χώρα που κάποτε (όχι πολύ παλιά) ήταν μια από τις πιο - αν όχι αναπτυγμένες - τουλάχιστον σταθερές οικονομικά χώρες του ανατολικού μπλοκ του «υπαρκτού σοσιαλισμού»;
Ο ελληνικός τύπος έχει παρουσιάσει πληθώρα σχετικών άρθρων, τα οποία, δυστυχώς, αντί να ρίξουν φως, προκαλούν ακόμη μεγαλύτερη σύγχυση σ' όποιον θελήσει να εξετάσει τα όσα συμβαίνουν εκεί.
Στην πρώτη σελίδα της Σβόμποντνα Μίσ'λ, (της εφημερίδας της Ομοσπονδίας των Αναρχικών της Βουλγαρίας) που κυκλοφόρησε το Φλεβάρη του 1997, δημοσιεύτηκε, με τίτλο «ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΞΟΔΟΣ ΑΠ' ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ;», το άρθρο που ακολουθεί και που αναδημοσιεύουμε, σε μετάφραση του φίλου Χ.Σ.

Στις 26 Ιανουαρίου, στο ράδιο «Χοριζόντ», μάθαμε για την πρωτοβουλία των συνταξιούχων - να μαζέψουν μεταξύ τους όλα τα μικρά πολύτιμα αντικείμενα (δαχτυλίδια, βραχιόλια, μενταγιόν, αλυσιδίτσες - όλα όσα έχουν κορδόνι με χρυσάφι) και να τα προσφέρουν στην Εθνική Τράπεζα της Βουλγαρίας, για να βοηθήσουν στην επίλυση της οικονομικής κρίσης. Αληθινά, τα αντικείμενα, αυτά καθ' εαυτά, είναι μικρής αξίας. Αλλά, αν ληφθεί υπ' όψη ότι οι συνταξιούχοι είναι πάνω από 2,5 εκατομμύρια κι αν όλοι έδιναν από 10 γραμμάρια, η συνολική ποσότητα θα ήταν 25 τόννοι χρυσού, που αξίζουν 175 εκατομμύρια δολλάρια. Αυτά, για να πληρώσουμε μέρος της επόμενης δόσης του εξωτερικού χρέους.

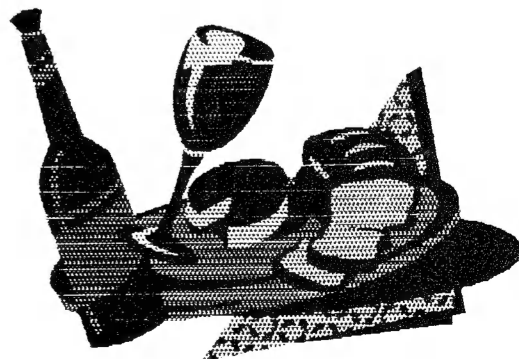
Αναρωτιέται κανείς, αν αληθινά έχουμε φτάσει σε τέτοια κατάντια, να συγκεντρώνονται τα μικρά κειμήλια με τα οποία συνδέονται διάφορα γεγονότα της ζωής μας. Λοιπόν, τέτοια πράγματα έχουν γίνει στο παρελθόν, όταν οι άνθρωποι θυσίαζαν τα πάντα, ο,τιδήποτε είχαν, για ένα συγκεκριμένο έργο. Αλλά, ας δούμε τώρα αν πλάϊ σ' αυτή την ιδέα δεν υπάρχει κάποια άλλη εναλλακτική λύση. Επειδή, σχεδόν για τα πάντα μια τέτοια λύση μπορεί να βρεθεί, σίγουρα θα υπάρχει κάποια και γι' αυτή την περίσταση.

Όπως όλοι μπορούν να θυμούνται, στον προεκλογικό αγώνα για την Προεδρία βγήκαν στη φόρα πολλά στοιχεία, ότι οι δικοί μας, ντόπιοι, πατριώτες, έντιμοι, έμποροι, μεσίτες, μαφιόζοι και απατεώνες έχουν σε ξένες Τράπεζες καταθέσεις πάνω από 75 δισ. δολλάρια. Και σε μας, στη χώρα «κάτω από το μαξιλάρι και μέσα σε γυάλινα δοχεία» υπήρχαν μεταξύ 2,5 και 5 δισ., πάλι σε συνάλλαγμα. Σ' αυτή την περίσταση, ας αναρωτηθούμε, γιατί ο λαός υποφέρει απ' ό,τι συμβαίνει στη χώρα μας, τσιρίζουμε για την ακρίβεια, έχουμε αποκάμει κάτω από το βάρος των συνεχώς αυξανόμενων τιμών, ο πληθωρισμός μας έχει καταστρέψει, δεν μπορούμε να θέσουμε σε κίνηση την παραγωγή, ανεχόμαστε πείνα και μιζέρια, βασανιζόμαστε, έχουμε μετατραπεί σε αγρίμια, έτοιμα να φάμε τους εαυτούς μας; Γιατί περιμένουμε, να έρθει κάποιος να μας σώσει, να μας δώσει βοήθεια, αλλά μόνοι μας δεν θέλουμε να βοηθηθούμε, παρόλο που έχουμε την δυνατότητα να το κάνουμε; Αν μη τι άλλο, τουλάχιστον να εναποθέσουμε τα κρυφά δολλάρια σε οικονομικούς οργανισμούς. Αλλά εμείς, αντί γι' αυτό, αναζητούμε τρόπους, πώς ακόμη περισσότερο να εμποδίσουμε κάθε ανάκαμψη, με το βαθύ μας τρόπο να μετατρέψουμε κάθε ελεύθερο χιλιάρικο σε δολλάριο, συμβάλλοντας στο βάθαιμα του χάους. Και σκεφτόμαστε ότι κερδίζουμε. Γιατί δεν ξέρουμε ότι στην Ευρώπη ένα σάντουϊτς κοστίζει 7 δολλάρια, ένα κιλό τυρί από 9 ως 15 και ένα εισιτήριο του τραμ μόνο... 2 δολλάρια ! Και ότι αυτές, οι ευρωπαϊκές τιμές γρήγορα θα έρθουν σε μας !

Τολμώ να ισχυρισθώ ότι το μεγαλύτερο μέρος από τα περί ων ο λόγος δολλάρια ανήκουν κυρίως στους ανθρώπους που κατεβαίνουν στις διαδηλώσεις, που λένε ότι ανησυχούν για τους φτωχούς και τους εξαθλιωμένους. Έχω σκεφτεί, ότι αυτοί είναι το πιο επιχειρηματικό και επιθετικό τμήμα του πληθυσμού. Κι αν αυτοί ήθελαν (αλλά εγώ δεν πιστεύω να το κάνουν, γιατί αυτή είναι η πιο αχόρταγη και ξεδιάντροπη ανθρώπινη μάζα), θα μπορούσαν να παραχωρήσουν αυτά τα λίγα, αναγκαία, δισ. δολλάρια και να σώσουν τη χώρα, για να ζήσουμε κανονικά.

Την ίδια ημερομηνία, στην εκπομπή «Κυριακή 150», ακούσαμε τη διαφήμιση του Μουλτιγκρούπ, στην οποία λέγεται ότι η εταιρία έχει «πατήσει» σε τρεις ηπείρους, έχει πάνω από 5.000 θέσεις εργασίας και έχει τζίρο πάνω από 2 δισ. δολλάρια. Αρκετά ενδεικτικό; Όχι; Κι εμείς, τα «βάζουμε» με τους διεθνείς οικονομικούς οργανισμούς που μας έχουν γονατίσει... Και ο κ. Μίκο Πετρώφ είχε μαζέψει οικονομολόγους, τραπεζίτες και πολιτικούς, για να αναζητήσουν λύση... Και πόσοι ακόμα, χιλιάδες ειδικοί, χάνουν την ώρα τους, αναζητώντας μια διέξοδο, που ίσως να απέχει μόλις ένα βήμα από μας... Είναι ζήτημα καλής θέλησης και προαίρεσης ή - εξαναγκασμού. Κι όμως, αυτό το βήμα δεν θα γίνει...

Γκεόργκι Μασλάρσκι.

ΜΙΣΕΛ ΓΚΕΡΝΤΖΙΚΩΦ

Υπάρχουν ονόματα που είναι θρύλος, που δεν έχουν ισοδύναμο στο χρόνο. Είναι γρανιτένιες λόγχες στον αγώνα. Οι παντοτινές ηθικές αξίες στη ζωή.
Ένα απ' αυτά, είναι του Μισέλ Γκερντζίκωφ.

Η Αναρχία στη Βουλγαρία έχει πολλές φωτεινές προσωπικότητες, πύρινα μετέωρα στον αχανή Γαλαξία της Ιστορίας.

Αλλά ο Γκερντζίκωφ είναι κάτι το ανεπανάληπτο, το ασυνήθιστο.

Έχει μέσα του κάτι από το ταραχώδικο πνεύμα των Βογόμιλων και την αυθόρμητη λαχτάρα των ανώνυμων καλλιτεχνών.
Από την ηθική καθαρότητα του Απόστολ και την υψηλή αυτοθυσία του Μπότεφ.

Αντάρτης και επαναστάτης, το δικό του ιδεολογικό credo είναι η ελευθερία και η ευτυχία όλων των ανθρώπων της γης.
Υπηρετεί με αυταπάρνηση τα πιο ευγενικά ιδεώδη, μέχρι την τελευταία του πνοή.
Η δική του, ακατάβλητη, πίστη στη νίκη της σοσιαλιστικής επανάστασης ήταν απόλυτο αξίωμα, που δεν επιδεχόταν συζήτηση.

Πέθανε την ημέρα εκείνης της θυελλώδικης μαρτιάτικης έκρηξης της Παρισινής Κομμούνας που άνοιξε νέους ορίζοντες για την ανθρωπότητα.
Σ' αυτό, υπάρχει κάτι το συμβολικό για τους ζωντανούς - ότι ο αγώνας συνεχίζεται.
Ο θάνατος είναι μια στιγμή και η διαδοχή των γενεών, κανονική και λογική.
Το μεγαλείο της ζωής είναι ο αγώνας.
Αυτό, δεν είναι υπαρξιακό αίνιγμα · είναι νομοτελειακή, ουσιώδης, έννοια της φύσης και της ύπαρξης.

Ο δρόμος της ζωής του, είναι προσωποποίηση των μεγάλων και δραματικών συγκρούσεων και μαχών της εποχής :

★ στενός φίλος του Γκότσε,
★ εμπνευστής των αθάνατων κι αλησμόνητων Θεσσαλονικιών «τρομοκρατών»,
★ κύριος πολέμαρχος της αναμορφωτικής εξέγερσης,
★ δοξασμένος ήρωας της αντιεξουσιαστικής κομμούνας,
★ πύρινος δημοσιογράφος,
★ λαμπρός ρήτορας και ηφαιστειώδης ιδιοσυγκρασία,
★ ένας απ' τους εξέχοντες και ταλαντούχους παράγοντες του οργανωμένου Αναρχικού κινήματος στη Βουλγαρία,
★ άνθρωπος με πολύπλευρη κουλτούρα κι αξιόλογα διανοητικά προσόντα.

Εμείς, οι Αναρχικοί, είμαστε ενάντια στην αυθεντία, τους αρχηγούς και τους ηγέτες.
Για μας, αυτοί δεν είναι παρά ένας πλαστός μύθος κι ένας αναχρονισμός του παρελθόντος. Σκοτεινά ξανακυλήματα της εξουσιαστικής νόησης.

Ο Γκερντζίκωφ, όμως, δεν είναι είδωλο.
Είναι μια πολύ σημαντική - ηθική ενσάρκωση της επανάστασης και του μέλλοντος.

Τη μετάφραση από τη
СВОБОДНА МИСЪЛ
(φύλλο Γενάρη 1997)
έκανε ο φίλος Χ.Σ.

ΚΙΝΑ

Αποτεφρώθηκε στις 24/2/97 η σωρός του Ντενγκ Χσιάο Πινγκ. Ανάμεσα στους πολλούς και διαφόρους που έσπευσαν στο Πεκίνο για τις σχετικές τελετές, να' σου κι η Madeleine Albright, που βρήκε την ευκαιρία να καλέσει την ηγεσία της Κίνας «να σεβαστεί τα ανθρώπινα δικαιώματα». Ευτυχώς, «της έκοψε» και την κοπάνησε για τις ΗΠΑ πριν αρχίσουν οι επικήδειες εκδηλώσεις.
Αηδία, λοιπόν, είναι το μόνο που μπορεί να αισθανθεί κανείς μ' όλο αυτό το εμπόριο που έχει αναπτυχθεί γύρω απ' τα ανθρώπινα δικαιώματα... Η εκπρόσωπος μιας χώρας, που εξακολουθεί να εφαρμόζει την ποινή του θανάτου, καλεί την ηγεσία μιας χώρας, που κηδεύει τον χασάπη της Τιεν Αν Μεν, να «σεβαστεί» τους «υπηκόους» της, μόνο αηδία μπορεί να προκαλέσει.

ΑΛΓΕΡΙΑ

Σε «νέα φάση» περνάει ο ακήρυκτος πόλεμος των Ισλαμιστών και των Αντι-ισλαμιστών στην Αλγερία, σύμφωνα με ανακοίνωση των Ένοπλων Ισλαμικών Ομάδων, που απειλούν με εκτέλεση τους «αποστάτες» και τους «συνεργάτες της κυβέρνησης». Επισημαίνουμε, πάντως, ότι πολλές είναι οι αμφιβολίες που εκφράζονται σχετικά με τη γνησιότητα της ανακοίνωσης που εκτός των ανωτέρω απειλεί και με «ένταση των βομβιστικών επιθέσεων σο Αλγέρι και την Μπλίντα».

ΚΟΥΒΑ

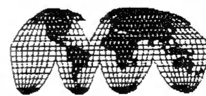
Ένας χρόνος έχει περάσει απ' τη μέρα που μαχητικά αεροπλάνα της Κούβας κατέρριψαν στο Στενό της Φλορίδας δυο ιδιωτικά αεροπλάνα της οργάνωσης Brothers to the Rescue. Εκείνη την εποχή, είχαμε γράψει πως η εν λόγω οργάνωση δεν ήταν παρά το «κάλυμμα» μιας συμμορίας κουβανικής καταγωγής λαθρεμπόρων (ναρκωτικών, όπλων κλπ.) που δρούσαν με έδρα το Μαϊάμι και με την ανοχή της κυβέρνησης των ΗΠΑ σ' αντάλλαγμα για τις «υπηρεσίες» που πρόσφεραν στην CIA. Στις 24/2/97, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης ενός χρόνου από το επεισόδιο (που χρησιμοποιήθηκε απ' τον Κλίντον σαν πρόσχημα για την επιβολή ενός νέου εμπάργκο κατά της Κούβας), η εφημερίδα Trabajadores (Εργάτες) της Αβάνας έδωσε στη δημοσιότητα απόρρητο έγγραφο της «Υπηρεσίας Εθνικής Ασφαλείας των Μεταφορών» των ΗΠΑ, όπου αναφέρεται πως ο υπεύθυνος προγραμμάτων πτήσεων, Houlihan, κατέθεσε ένορκα ότι «μια βδομάδα πριν το επεισόδιο, σε συνάντηση υπευθύνων της υπηρεσίας, αναφέρθηκε ότι στις 24 Φεβρουαρίου (του 1996), οι Brothers to the Rescue θα απογειώνονταν από αεροδρόμιο κοντά στο Μαϊάμι με κατεύθυνση την Κούβα για <u>να προκαλέσουν πολιτικό θέμα</u>». Παράλληλα, μια άλλη οργάνωση Κουβανών εξορίστων στις ΗΠΑ, οργάνωσε στις 24/2/97, επετειακή εκδήλωση για τους τέσσερεις «Brothers» που σκοτώθηκαν πριν ένα χρόνο στο Στενό της Φλορίδας. 14 μικρά αεροπλάνα της οργάνωσης «Movimiento Democracia» (Κίνημα Δημοκρατίας) πέταξαν πάνω απ' το Στενό κι έρριξαν στη θάλασσα λουλούδια. Το «Κίνημα» ανακοίνωσε στο αμερικάνικο τηλεοπτικό δίκτυο ABC ότι απέφυγε «να χρησιμοποιήσει τα δυο <u>μαχητικά αεριωθούμενα που αγόρασε πρόσφατα</u>, για να μην δώσει στον Κάστρο αφορμή για να επιτεθεί εναντίον τους». Το περσινό επεισόδιο κι οι φετεινές εκδηλώσεις, ωστόσο, δεν αποτελούν απλά ένα ακόμη πρόβλημα στις διμερείς σχέσεις Κούβας - ΗΠΑ. Ας θυμηθούμε κατ'αρχήν πως το περσινό επεισόδιο χρησιμοποιήθηκε από τον Κλίντον για την προώθηση του διαβόητου «νόμου Helms - Burton», ο οποίος προβλέπει το «δικαίωμα των ΗΠΑ να επιβάλλουν οικονομικές κι εμπορικές κυρώσεις (δηλαδή, εμπάργκο) σε βάρος όποιων χωρών απειλούν τα εθνικά τους συμφέροντα». Πριν 6 περίπου μήνες, ωστόσο, οι ΗΠΑ πρωτοστάτησαν στη δημιουργία του νέου «Παγκοσμίου Οργανισμού Εμπορίου», σύμφωνα με τον καταστατικό χάρτη του οποίου, το «δικαίωμα» αυτό των ΗΠΑ δεν αποτελεί παρά ωμή παραβίαση της αρχής της ελευθερίας των εμπορικών συναλλαγών. Βασιζόμενη, λοιπόν, σ' αυτόν τον καταστατικό χάρτη, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αποφασίσει να προχωρήσει στην καταγγελία του «νόμου Helms - Burton» και να ζητήσει απ' τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου τη λήψη μέτρων για τη διασφάλιση του ελευθέρου εμπορίου με την Κούβα.

ΠΕΡΟΥ

Μακρυά απ' τους προβολείς της δημοσιότητας, συνεχίζεται στη Λίμα η κατάληψη της πρεσβείας της Ιαπωνίας από τον αντάρτες του Movimiento Revolucionario Tupac Amaru, όπως συνεχίζεται κι η ομηρία χιλιάδων πολιτικών κρατουμένων από τη μια και των 72 διπλωματών από την άλλη. Έτσι, όπως είναι ΘΑΜΜΕΝΟ το θέμα από τα διεθνή ΜΜΕ, πολλοί είναι εκείνοι που πιστεύουν πως η όλη ιστορία έχει λήξει. Οι λόγοι αυτού του ειδησεογραφικού black out, ωστόσο, δεν οφείλονται σε κάποια «ευνοϊκή» εξέλιξη της υπόθεσης. Ο Alberto Fujimori, που εξακολουθεί να είναι πρόεδρος του Περού, δεν δείχνει διατεθειμένος να αμνηστεύσει και να απελευθερώσει τους κρατούμενους του M.R.T.A. και του Sendero Luminoso. Από την άλλη μεριά, βέβαια, δεν θέλει να οξύνει τις σχέσεις του με την Ιαπωνία, η οποία αντιδρά σθεναρά σε κάθε πιθανότητα βίαιης «λύσης» που θα έθετε σε κίνδυνο τη ζωή των ομήρων. Παράλληλα, πλησιάζει η ημερομηνία διεξαγωγής των περουβιανών προεδρικών εκλογών και ο κύριος αντίπαλος του Fujimori, ο Javier Pérez de Cuellar (πρώην γραμματέας του ΟΗΕ), κατηγορεί τον πρώτο ως υπεύθυνο της «συντήρησης της κρίσης», την οποία «προκάλεσε ο ίδιος, με σκοπό να αντλήσει ψήφους». Στις αρχές του Μάρτη, ο Fujimori επισκέφτηκε την Δομινικανή Δημοκρατία, σε μια προσπάθεια να πείσει την κυβέρνηση του Santo Domingo να παράσχει άσυλο στους αντάρτες που έχουν καταλάβει την πρεσβεία, ώστε να απαλλαγεί απ' αυτούς. Η προσπάθειά του απέτυχε, πάντως, αφού οι αντάρτες δηλώνουν ότι δεν φεύγουν και δεν απελευθερώνουν τους ομήρους, αν πρώτα δεν απελευθερωθούν οι αριστεροί κρατούμενοι στις φυλακές του Περού, και μάλιστα «όλοι οι αριστεροί κρατούμενοι», χωρίς να κάνουν διακρίσεις ανάμεσα στα μέλη της δικής τους οργάνωσης και στα μέλη άλλων ανταρτικών οργανώσεων. Οι δημοσιογράφοι, λοιπόν, και τα τηλεοπτικά κανάλια, που περίμεναν να μεταδώσουν σκηνές από την «επικείμενη εισβολή των δυνάμεων της τάξης στην πρεσβεία, με ξεκοιλιασμένα πτώματα κι ετοιμοθάνατους ομήρους και τρομοκράτες», απογοητεύτηκαν. Η πλήρης συσκότιση, λοιπόν, είναι η «τιμωρία» που επιβάλλουν όχι μόνο στον Fujimori και στους αντάρτες, αλλά και σ' ολόκληρο τον περουβιανό λαό, τα βάσανα του οποίου δεν τα μαθαίνει κανείς...

ΖΑΪΡ

Προωθούνται στα ανατολικά της χώρας οι αντάρτες του Laurent Kabila. Στις αρχές του Απρίλη, ο τελευταίος ζήτησε να συναντηθεί με τον πρόεδρο Mobutu Sese Seco, «προκειμένου να βρεθεί κάποια λύση και να ειρηνεύσει η χώρα». Τη νύφη, πάντως, την πληρώνουν (και μάλιστα πανάκριβα) οι Ρουανταίζοι πρόσφυγες που βρίσκονται μεταξύ τριών πυρών : των «κυβερνητικών του Ζαΐρ», των «αντικυβερνητικών του Ζαΐρ» και εκείνων της «πατρίδας τους», απ' όπου έφυγαν για να γλυτώσουν, κι όπου τους περιμένουν με το δάχτυλο στην σκανδάλη...

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

ΝΙΓΗΡΙΑ

Όταν οι άνθρωποι κοιμούνται οι πίθηκοι ξυπνούν...

Ο εγωϊσμός του ανθρωπίνου είδους είναι γνωστό πως είναι, τουλάχιστον, άκρως ανεπτυγμένος. Τόσο ανεπτυγμένος, ώστε να καταντάει ρατσισμός απέναντι στα άλλα ζωϊκά είδη. Οι άνθρωποι θεωρούν - εκτός των άλλων - και πως είναι το εξυπνότερο είδος στον πλανήτη. Διαδίδουν μάλιστα πως οι «κοντινότεροι συγγενείς» τους, οι πίθηκοι, απλώς τους μιμούνται.

Ένα γεγονός που συνέβη στις 6/4/97 στη Νιγηρία, ωστόσο, μας αποδεικνύει πως οι πίθηκοι είναι πολύ πιο έξυπνοι από τους «κυρίαρχους» της Γης.

«Πίθηκος», λέει η είδηση που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα New Nigerian, «δραπέτευσε από το κλουβί, όπου τον κρατούσε δέσμιο ο άνθρωπος-»αφέντης», και, αντί να την κάνει στην πλησιέστερη ζούγκλα, κατευθύνθηκε προς το κτίριο του δικαστηρίου της περιοχής Sabon Tasha, στα προάστεια της Kaduna, στη βόρεια Νιγηρία. Από ένα ανοιχτό παράθυρο, ο πίθηκος μπήκε μέσα, εντόπισε το αρχείο των ποινικών μητρώων κι άρχισε να το σχίζει και να το τρώει !

Δυστυχώς, οι φύλακες του κτιρίου άκουσαν τον θόρυβο κι έσπευσαν να συλλάβουν, ευτυχώς χωρίς να το καταφέρουν, τον πίθηκο που δεν είχε προλάβει να καταστρέψει παρά μόνο 30 σελίδες από το κατάστιχο του διαβόλου...

Σύμφωνα με ανεπιβεβαίωτες πληροφορίες της εφημερίδας, ο «αφέντη;» του πιθήκου, που «κλήθηκε από το δικαστήριο να πληρώσει τις ζημιές», πήρε την καραμπίνα και δολοφόνησε τον επαναστάτη πίθηκο που είχε ξαναγυρίσει στο κλουβί του.

Ο προϊστάμενος του δικαστηρίου, Yusuf Bamali, δήλωσε πως οι ζημιές ήταν σημαντικές και πως «τώρα, θα πρέπει το δικαστήριο να επανεξετάσει πάνω από 150 υποθέσεις».

Τα ερωτήματα που προκύπτουν, αλλά και οι αυτονόητες απαντήσεις που δίνονται στα ερωτήματα αυτά, αξίζουν την ιδιαίτερη προσοχή μας :

ΕΡΩΤΗΜΑ 1° :

Γιατί μια πράξη που θα έπρεπε να την είχαν κάνει προ πολλού οι άνθρωποι, την έκανε τελικά ένας πίθηκος ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Μα, οπωσδήποτε, επειδή ο πίθηκος διέθετε περισσότερη ευφυΐα και μεγαλύτερο θάρρος από τους ανθρώπους.

ΕΡΩΤΗΜΑ 2° :

Γιατί ο πίθηκος, όταν δραπέτευσε από το κλουβί, δεν πήγε στη ζούγκλα, αλλά έκανε ό,τι έκανε ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Γιατί, αντίθετα με τους ανθρώπους, ο πίθηκος δεν είχε αναπτύξει τον εγωϊσμό (τον ατομικό ή του είδους), αλλά το αίσθημα της αλληλεγγύης προς τα ζώα που ανεξαρτήτως είδους φυλακίζονται και βασανίζονται. Ακόμη, ο πίθηκος είχε αναπτύξει και το αίσθημα της ευθύνης, πράγμα που οι άνθρωποι - λόγω του εγωϊσμού τους - αδυνατούν να καταλάβουν και να αναπτύξουν.

ΕΡΩΤΗΜΑ 3° :

Γιατί, μετά την πράξη του, ο πίθηκος επέστρεψε στο «αφεντικό» του, ενώ ήξερε ότι θα αντιμετώπιζε σοβαρές συνέπειες (τελικά, δολοφονήθηκε) ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Γιατί, αισθάνθηκε πως είχε πια εκτελέσει την αποστολή του ;... Γιατί, μετά απ' αυτό, ήξερε πως τίποτε άλλο δεν θα γέμιζε την ζωή του ;... Γιατί οι πίθηκοι, σαν ζώα εξυπνότερα απ' τους ανθρώπους, δεν φοβούνται τον θάνατο ;... Ποιός άνθρωπος μπορεί - με το λιγοστό μυαλό του - να ξέρει πώς σκέφτηκε ο πίθηκος;

ΕΡΩΤΗΜΑ 4° :

Γιατί ο άνθρωπος-»αφέντης» σκότωσε τον φιλάνθρωπο πίθηκο ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Μα, γιατί, σαν άνθρωπος και άρα ηλίθιος, δεν μπόρεσε να καταλάβει ότι εχθρός του δεν ήταν ο φιλάνθρωπος πίθηκος, αλλά ο μισάνθρωπος δικαστής (που, στο κάτω-κάτω του έβαλε και πρόστιμο).

ΕΡΩΤΗΜΑ 5° :

Μήπως είναι λάθος να γενικεύσουμε τα συμπεράσματα της συγκεκριμένης περίπτωσης και να καταλήξουμε στο πόρισμα πως «οι πίθηκοι είναι ευφυέστεροι από τους ανθρώπους» ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ : Ίσως... Οι πίθηκοι, είναι σίγουρο πως ξέρουν καλύτερα. Εμείς, εκείνο που μπορούμε να πούμε είναι πως οι πίθηκοι δεν το παίζουν «αφέντες» κανενός, δεν έχουν δικαστήρια, δεν έχουν δικαστές, δεν φυλακίζουν ούτε τους ομοίους τους, ούτε τους ανθρώπους, ούτε κανένα άλλο ζωϊκό είδος...

«ΗΘΙΚΟ ΔΙΔΑΓΜΑ»;

ΜΑ, Ο,ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΔΙΔΑΧΘΕΙ Η «ΗΘΙΚΗ» ΤΟΥ ΚΑΘΕΝΟΣ !

ΙΣΠΑΝΙΑ

Καίγονται δικαστήρια Και κλάααμα... το κράτος !

Βόμβα (2 ολόκληρα κιλά δυναμίτιδα) εκρήγνυται τα ξημερώματα της 11/4/97 και προκαλεί σοβαρές υλικές ζημιές στα δικαστήρια του Mondragón (στη Guipúzcoa της Χώρας των Βάσκων). Στις 6/4, εξ άλλου, νεαροί αγωνιστές είχαν πετάξει στα ίδια δικαστήρια μολότωφ, με αποτέλεσμα να υποστεί ζημιές το κτίριο και μέρος του αρχείου.

Το «βασκικό υπουργείο δικαιοσύνης» με ανακοίνωσή του «καταδι-κάζει το κύμα επιθέσεων κατά των δικαστηριακών εγκαταστάσεων, που έχει ξεσπάσει από τις αρχές του χρόνου». Υπογραμμίζει, μάλιστα, το ότι «οι επιθέσεις στρέφονται κατά των πρωτοβαθμίων δικαστηρίων, τα οποία επανδρώνονται με δικαστές εκλεγμένους».

Οι Βάσκοι αγωνιστές, ωστόσο, δεν φαίνονται να συγκινούνται απ' αυτή την κακοστημένη φάρσα της «δημοκρατικής δικαιοσύνης», ιδιαίτερα εφ' όσον το ισπανικό κράτος συνεχίζει κι εντείνει τα μέτρα καταστολής σε βάρους του βασκικού λαού. Χαρακτηριστική είναι η πρόσφατη σύλληψη 4 ανηλίκων ως «υπευθύνων τρομοκρατικών επιθέσεων και μελών ομάδας 'Υ'». Μοναδικό στοιχείο σε βάρος των 4 παιδιών είναι το ότι οι γονείς τους είναι μέλη της Herri Batasuna !

Στις 13/4/97, μια έκρηξη που σημειώθηκε στη Μαδρίτη, οδήγησε τους μπάτσους σε διαμέρισμα της οδού Polibea, το οποίο - σύμφωνα με την αστυνομία - χρησίμευε ως γιάφκα του «Comando Madrid» της ΕΤΑ. Οι ένοικοι του διαμερίσματος πρόλαβαν ευτυχώς να εξαφανιστούν. Οι μπάτσοι, ωστόσο, ισχυρίζονται πως οι αγωνιστές άφησαν πίσω τους, εκτός από μεγάλη ποσότητα εκρηκτικών και οπλισμού, πολλά στοιχεία, σύμφωνα με τα οποία, στο Comando «συμμετείχαν και 4 Γερμανοί μισθοφόροι» (φυσικά, οι μπάτσοι, όλους όσους εκφράζουν διεθνιστική αλληλεγγύη, τους αποκαλούν «μισθοφόρους», κρίνοντας εξ ιδίων).

Στις 14/3/97, ο υπουργός εσωτερικών της Ισπανίας, Mayor Oreja, ανακοίνωσε ότι «ζητήθηκε επίσημα η συνδρομή της γερμανικής αστυνομίας» κι ότι ελπίζει στη «στενή συνεργασία της ισπανικής αστυνομίας με την γερμανική, όπως συμβαίνει με την γαλλική αστυνομία και με την Europol...».

Πώς κολλάνε τα των Βάσκων με τα των Πιθήκων;

Είναι απλό. Για το ισπανικό κράτος, οι Βσκοι δεν είναι άνθρωποι...

ΓΑΛΛΙΑ

60 χρόνια μετά το θάνατο του DURRUTI

35 μουσικά κομμάτια, σε δυο CD, κυκλοφόρησαν στις αρχές του Φλεβάρη, στη Γαλλία.

Αφιερωμένα στον Αναρχικό Buenaventura Durruti, με την ευκαιρία της περσινής 100ης επετείου από τη γέννησή του (στις 14 Ιουλίου 1896) και 60ης επετείου από το θάνατό του (στις 20 Νοέμβρη 1936).

35 κομμάτια, τα περισσότερα ανέκδοτα, που καλύπτουν ένα ευρύτατο μουσικό φάσμα, από τα παραδοσιακά ισπανικά φλαμένκος και τη λαϊκή μουσική των Βάσκων μέχρι την ρέγγε και το ραπ, δείχνοντας την διεθνικότητα του «φαινομένου Durruti», ως συμβόλου - πια - των πόθων και των ελπίδων που ξεσήκωσε ο αγώνας των Αναρχικών της Ισπανίας ενάντια στο φασισμό, σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης.

Ερμηνευτές, ο Micel Etchcopar, ο Kader l' Activist, η Carmen Albarez, ο Paco Narvaez, ο El Roto...

«Μια μουσική εξέγερση που αναδίδει το άρωμα της ελευθερίας...», όπως έγραψαν οι γαλλικές εφημερίδες της 18/2/97.

Το διπλό CD εκδόθηκε από την εταιρία Nato (40, rue du Capitaine Ferber, Paris, France) και διανέμεται από την εταιρία Harmonia Mundi.

Όσοι ενδιαφέρονται, μπορούν να το ζητήσουν από την παραπάνω διεύθυνση ή να περιμένουν λίγο μέχρι να κυκλοφορήσει και στην ελληνική αγορά.

ΓΑΛΛΙΑ

Ψηφίζεται, τελικά ο φασιστικός νόμος του Chirac για τους μετανάστες

Κάτω από την απειλή της γενίκευσης των έντονων διαμαρτυριών των Γάλλων (στις 19 και 20 του Φλεβάρη) ενάντια στο σχέδιο νόμου για τους μετανάστες, που μεταξύ άλλων πρόβλεπε και την υποχρέωση των Γάλλων να δηλώνουν στην αστυνομία τους μη-Γάλλους που φιλοξενούν, η κυβέρνηση του Chirac αποφάσισε να «τροποποιήσει» ορισμένες διατάξεις του, πριν τον ξαναφέρει για ψήφιση στη γαλλική βουλή.

Δυστυχώς, όμως, ο νόμος Debré (από το όνομα του υπουργού εσωτερικών) επαναφέρεται προς ψήφιση στη γαλλική βουλή στις 25/2/97, ενώ οι μπάτσοι, νοιώθοντας ήδη νικητές, στις 23 του μήνα έσπευσαν να εκκενώσουν εκκλησία που είχε καταληφθεί από «λαθρο»-μετανάστες ασιατικής καταγωγής, χωρίς αυτή τη φορά να «σημειωθούν επεισόδια», όπως έσπευσε να γράψει θριαμβευτικά η Figaro, που στηρίζει την κυβέρνηση και το νόμο.

ΕΝΩΜΕΝΗ ΕΥΡΩΠΗ

Παρά την άνοδο του νεοφασισμού και του ρατσισμού, ο «αντιρρατσισμός» αποδίδει...

Στα μέσα του Φλεβάρη, έφτασε στον Αναρχικό Μαύρο Σταυρό της Αθήνας, με το ταχυδρομείο, ένας φάκελλος με βελγική σφραγίδα αποστολής.

Περιείχε μια - κυριολεκτικά - ΑΝΗΘΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ.

Ούτε λίγο - ούτε πολύ, κάποιος κύριος Dr. Wilhelm Breuer έγραφε στα γαλλικά τα εξής :

Ευρωπαϊκό έτος κατά του ρατσισμού
- Τεχνική Υποστήριξη -

Βρυξέλλες, 31 Ιανουαρίου 1997

Αγαπητή Κυρία,
Αγαπητέ Κύριε,

Στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Έτους κατά του Ρατσισμού, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή * απελευθέρωσε κονδύλια για την χρηματοδότηση σχεδίων. Με την παρούσα, επιτρέψτε μας ** να σας απευθύνουμε την έκκληση για σχέδια καθώς και ένα έντυπο υποψηφιότητας ***.

Δεχθείτε, Αγαπητή Κυρία, Αγαπητέ Κύριε, την διαβεβαίωση των καλυτέρων μας αισθημάτων.

Ευρωπαϊκό Έτος Κατά του Ρατσισμού

Γραφείο Τεχνικής Υποστήριξης

Dr. Wilhelm Breuer
Avenue Brugmann 108, B-1190 Bruxelles. Tel. (+32) (0)2 346.63.33, Fax (+32) (0)2 346.65.46.

* Δηλαδή η Commission.
** Η έκφραση στο γράμμα ήταν «nous nous permettons», δηλαδή «επιτρέπουμε εμείς σ' εμάς».
*** Δηλαδή έντυπη αίτηση χρηματοδότησης.

Το «ευγενικό» γράμμα συνοδευόταν από 3 έγγραφα στα ελληνικά που έφεραν την παρακάτω επικεφαλίδα :

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ V
ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ, ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ
Κοινωνικός διάλογος και ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων
Μεταναστευτική πολιτική και προώθηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων.

Το πρώτο, λοιπόν, έγγραφο, κάτω από την γενική επικεφαλίδα :

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

είχε τον τίτλο :

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.

Το δεύτερο,

ΕΝΤΥΠΟ ΑΙΤΗΣΗΣ.

Τέλος, το τρίτο επιλοφορείτο :

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ.
ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ.

Στο κάτω μέρος της πρώτης σελίδας, αναγραφόταν :

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΓΙΑ ΤΟΠΙΚΕΣ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ, ΕΘΝΙΚΕΣ Ή ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΛΑΜΠΑΔΕΥΣΗ ΜΕΘΟΔΩΝ ΟΡΘΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ.

Περιττεύει να πούμε πως η «πρόσκληση» των «αντι»-ρατσιστών της Ενωμένης Ευρώπης δεν βρήκε ούτε ανταπόκριση, ούτε απλή απόκριση από τον Αναρχικό Μαύρο Σταυρό (της Αθήνας καθώς και όλων των άλλων χωρών).

Δυστυχώς, δεν συνέβη το ίδιο με τις περίφημες «μη-κυβερνητικές» οργανώσεις, που μόλις άκουσαν για λεφτά τους έτρεξαν τα σάλια κι έτρεξαν, πατείς με πατώ σε, να τα τσεπώσουν, αδιαφορώντας για το από πού προέρχονται και γιατί «προσφέρονται».

Βλέπετε, τα ρημάδια τα λεφτά είναι ΑΧΡΟΑ και ΑΟΣΜΑ...

Αλληλεγγύη στους επαναστατημένους αγωνιστές της Αλβανίας και σ' όλους όσους δεν σταματούν να κρατούν ανοικτό το δρόμο της ΣΥΓΚΡΟΥΣΗΣ και της ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ για την ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

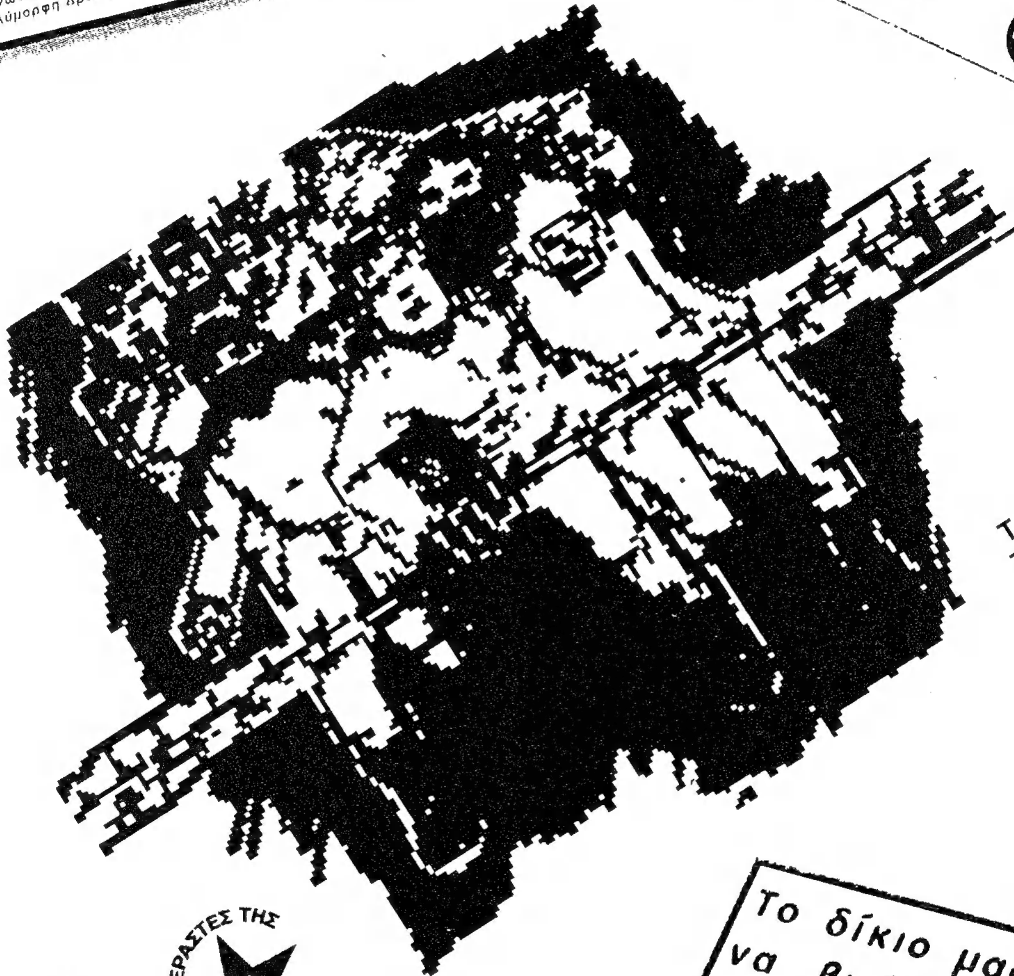

Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση

Η εξαθλίωση θα συνεχίσει να υπάρχει όσο τα μπλόκα δεν μετατρέπονται σε οδοφράγματα σύγκρουσης για την επίθεση ενάντια στο μοναδικό υπεύθυνο, γι' αυτή τη κατάσταση, το κράτος.

Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση

Τ.Θ. 51889
Τ.Κ. 14502,
Αθήνα

Το δίκιο μας εμπρός να βγάλουμε στους δρόμους, μπουρλότο και φωτιά σε κράτος κι αστυνόμους

Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση

Σε τηλεοπτική εκπομπή του ANTENNA (16/4/97), ο Ντερτιλής (γνωστός απ' τη φωτογραφία, με το πιστόλι στο χέρι, έξω από το Πολυτεχνείο, το 1973), δηλώνει : «Δεν απαρνούμαι τις ιδέες της επαναστάσεως...».

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΘΑ ΕΥΤΥΧΗΣΕΙ, ΟΤΑΝ Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΜΠΕΡΙΣΑ ΚΡΕΜΑΣΤΕΙ ΜΕ ΤΑ ΑΝΤΕΡΑ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΗΜΙΤΗ

Συνεργασία … Ομάδων
για την … λεγγύη
και … η

ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ F-16 ΝΑ 'ΝΑΙ ΟΙ ΩΡΕΣ ΣΑΣ

Καινούρια περιπολικά αγόρασαν οι μπάτσοι από του «Θεοχαράκη».

Τα παρέλαβαν στις 18/4/97, το πρωί και θεώρησαν καλό να... παρελάσουν στους κεντρικούς δρόμους της Αθήνας, με τα φώτα αναμένα και τις σειρήνες στο διαπασόν, σκορπώντας τον πανικό στους διαβάτες, που αναρρωτιόνταν τί φοβερό συνέβαινε...

ΤΙΠΟΤΕ, ΠΑΙΔΙΑ. ΗΡΕΜΕΙΣΤΕ.

ΑΠΛΩΣ. ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ Η ΧΟΥΝΤΑ (που ποτέ δεν έφυνε)...

Τα κρατικά λησταρχεία (τράπεζες, εφορίες κ.ά.) εξωθούν τους ανθρώπους στην απόγνωση και πολλές φορές στην εξόντωση.

Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΝΕΝΑΣ ΛΟΓΟΣ ΝΑ ΑΝΗΣΥΧΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΣΤΑΖΟΥΜΕ, ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΚΑΝΕΝΑ ΛΟΓΟ ΝΑ ΑΙΣΘΑΝΟΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΣ

Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων για την Κοινωνική Αλληλεγγύη και την Πολύμορφη Δράση

Η ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΜΠΑΛΑΦΑ ΕΙΝΑΙ ΧΡΕΟΣ ΤΙΜΗΣ

Στις 20/2/97, οι απεργοί καθηγητές απέκλεισαν τις εισόδους του υπουργείου παιδείας, εμποδίζοντας τους υπαλλήλους να «ασκήσουν τα καθήκοντά τους», όπως λέγεται στην δημοσιοϋπαλληλική αργκό το βάψιμο των νυχιών και το καφεδάκι (για να μην πούμε το ...ξύσιμο). ★★★ Η κυβέρνηση πάντως τόνισε ότι «δεν θα επιστρατεύσει τους εκπαιδευτικούς». ★★★ Μέσα στα πλαίσια, ωστόσο, της φασιστικής ιδεολογίας της, η «σοσιαλιστική» κυβέρνηση δεν παρέλειψε να προσθέσει πως «οι αυξήσεις που δόθηκαν στους καθηγητές, είναι οι μεγαλύτερες που έχουν δοθεί σε οποιαδήποτε κοινωνική ομάδα». ★★★ Λέτε να καταφέρει να στρέψει τους μεν εναντίον των δε; ★★★ Μπα ! Το μόνο που μπορεί να γίνει είναι να ξεσηκώσει εναντίον της και τους μεν και τους δε. ★★★ Δηλαδή, όσους δεν (έχουν μία. 💣💣💣 Φτάνουν πια οι πεζοδρομήσεις. ★★★ Οι μεν πεζοί δεν μπορούν να κυκλοφορήσουν στους πεζόδρομους απ' τα παρκαρισμένα, οι δε παρκαδόροι, μαντράδες κλπ. πέφτουν κυριολεκτικά στην πείνα. ★★★ Όσο για τα αυτοκίνητα, αυτά έχουν ακινητοποιηθεί στους δρόμους που επιτρέπεται η κυκλοφορία τους, λόγω της δημιουργούμενης υπερφόρτωσής τους. 💣💣💣 Και μην ξεχνάτε το «ηλεκτρονικό σύστημα ελέγχου κυκλοφορίας στο εμπορικό τρίγωνο». ★★★ Η εξουσία δεν το έχει ξεχάσει. ★★★ Αυτές τις μέρες, μάλιστα, τα φωτάκια των αυτομάτων διοδίων έχουν αρχίσει ν' αναβοσβήνουν... 💣💣💣 Στις 20/2/97, ψηφίστηκε ο νόμος με τον οποίο η κυβέρνηση βάζει στο χέρι τα λεφτά των ασφαλιστικών ταμείων. ★★★ Ο «σοσια»-ΛΗΣΤΑΡΧΟΣ Παπαντωνίου δηλώνει : «Η ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΩΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΠΟΙΣ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ, ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΟΜΩΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ». ★★★ Το περίεργο είναι που δεν τον γιαούρτωσε κανένας... ★★★ (Άσε, καλύτερα. Μη μας βγει και πρόεδρος δημοκρατίας ο Γιάννος !) 💣💣💣 Βόμβα, στο αυτοκίνητο του διευθυντή ασφαλείας Ηρακλείου Κρήτης, Σολδάτου (19/2/97), τραυματίζει βαρειά τη γυναίκα του. 💣💣💣 Ο Ρωμαίος ανακοινώνει αυξήσεις από 7 μέχρι 15.000 δρχ. στις συντάξεις των μπάτσων. 💣💣💣 Μια ακόμη στάση κρατουμένων (στην Α' και Δ' ακτίνα του Κορυδαλλού, στις 21/2/97). ★★★ Τί να σου κάνει μια στάση κρατουμένων μπροστά στην αχαρακτήριστη στάση της εξουσίας απέναντί τους ;... ★★★ Και μπροστά στην αδιάφορη στάση όλης της υπόλοιπης «κοινωνίας» ; ★★★ Τα κανάλια, πάντως, της πολυκαναλικής γαληνοτάτης δημοκρατίας μας σπεύδουν ν' ανακαλύψουν «αλλοδαπούς» (βλ. Αλβανούς, Βαλκάνιους, Αφρικανούς και λοιπούς τριτοκοσμικούς) «πρωταίτιους»... ★★★ Γιατί, ρε «κύριοι»; Ολόκληρο Βαγγέλα, δεν τον υπολογίζετε;... 💣💣💣 Ο Πέτρος Παπαπέτρου, μητροπολίτης Καμερούν, αναγορεύεται πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής ! ★★★ Όχι, ρε παιδιά ! Δεν κάνουμε πλάκα... 💣💣💣 Στα μαθηματικά διαγωνίζονται (από τις 21/2/97) η συνδικαλιστική ηγεσία των καθηγητών κι η ηγεσία του υπουργείου παιδείας. ★★★ Το πρόβλημα (του υπολογισμού των αποδοχών των εκπαιδευτικών), όμως, δεν φαίνεται να λύνεται. ★★★ Τουλάχιστον, όχι από τις «ηγεσίες»... 💣💣💣 Οι καθηγητές, πάντως, που ασχολούνται με τις αποδοχές τους κι όχι με τον όποιο υπολογισμό τους, διαδηλώνουν την αγανάκτησή τους στη Λάρισα 💣💣💣 Αυτοσχέδιοι εκρηκτικοί μηχανισμοί (σε αυτοκίνητο επιχειρηματία και σε μπαρ) αναστατώνουν στις 21/2/97 το Ηράκλειο της Κρήτης. 💣💣💣 20 σταθμευμένα ΙΧ «πήρε μπάλα» φορτηγό στ Γαλάτσι ★★★ Ο οδηγός δεν ήταν μέλος καμμιάς μη-κυβερνητικής οικολογικής οργάνωσης... ★★★ Ήταν απλώς «σε ευθυμία»... 💣💣💣 3 αλλοδαποί δραπέτευσαν στις 22/2/97 από τις αγροτικές φυλακές Κασσάνδρας. ★★★ ΚΑΛΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ, ΑΔΕΡΦΙΑ ! 💣💣💣 «Ιδιωτική» επίσκεψη πραγματοποιεί από τις 23/2/97 στην Ελλάδα ο πρώην υφυπουργός εξωτερικών των ΗΠΑ, Ρίτσαρντ Χόλμπρουκ. ★★★ «Ιδιωτική»;... Έτσι το λένε τώρα;... ★★★ Πάντως, το Τουρκο-Αμερικανικό Συμβούλιο (δηλαδή, η τουρκική ΑΧΕΠΑ) τον ανακήρυξε «εξαίρετο πολίτη» ! 💣💣💣 Με αμείωτη ένταση και με αυξανόμενη αγωνιστικότητα, οι καθηγητές διαδηλώνουν στις 24/2/97 στα Ιωάννινα, το Ηράκλειο και τη Θεσσαλονίκη. ★★★ Οι δηλώσεις της «σοσια»-ληστρικής κυβερνητικής συμμορίας, πέρα απ' το ότι εξαγριώνουν τους εκπαιδευτικούς, προκαλούν και ενίσχυση του κύματος συμπαράστασης που εκδηλώνεται από διάφορα κοινωνικά στρώματα, με πρώτους, βέβαια, τους μαθητές που οργανώνουν και διαδήλωση στο Βόλο. ★★★ Διαδήλωση συμπαράστασης στους απεργούς και όχι «για να ανοίξουν τα σχολεία», όπως ισχυρίζονται τα φιλοκυβερνητικά ΜΜΕ. 💣💣💣 Ένοχοι κηρύσσονται (24/2/97(οι τέσσερεις υποκινητές της αλληλοεξόντωσης των σκύλων στην Ημαθία και καταδικάζονται από το δικαστήριο. ★★★ Φυσικά, κανένα δικαστήριο δεν καταδικάζει ποτέ τους υποκινητές της αλληλοεξόντωσης των ανθρώπων (Κούρδοι, Αλβανοί, Ταμίλ, κλπ. κάτι ξέρουν...). 💣💣💣 Το υπουργείο οικονομικών (βλ. συντονιστικό όργανο πλιάτσικου σε βάρος των κατοίκων της χώρας) «παραχωρεί» 10ήμερη παράταση της προθεσμίας των φορολογικών δηλώσεων, λόγω «των προβλημάτων που προέκυψαν στην συμπλήρωση του Ε9». ★★★ Ε9 νάναι οι μέρες τους, S300 νάναι οι ώρες τους (των ληστών του υπουργείου κι όλου του κυβερνητικού και κρατικού μηχανισμού) ! 💣💣💣 Στις 24/2/97, ο συμμορίτης Δρυς ανακοινώνει ότι «οι συντάξεις θα καταβάλλονται στους δικαιούχους, μέσω τραπεζικών λογαριασμών...». ★★★ Κάτι να βγάζουν, δηλαδή, κι οι φτωχοί τραπεζίτες μας... ★★★ Ερώτηση οδοντιατρικής υφής : Αν αυτοί είναι οι τραπεζίτες, οι μπάτσοι τί είναι; Απάντηση : Κυνόδοντες ! 💣💣💣 Ο φιλοτουρκισμός της ελληνικής εξουσίας φτάνει στα ύψη στις 25/2/97. ★★★ Κυβέρνηση κι αντιπολίτευση δηλώνουν αποφασισμένες να εμποδίσουν με κάθε μέσο τους Γερμανο-Γαλλο-Βρεταννούς να βάλουν στο χέρι τους Τουρκοκύπριους. ★★★ Μόνο οι Έλληνες κι οι Ελληνοκύπριοι πρέπει να πουληθούν στα σκλαβοπάζαρα της Ενωμένης Ευρώπης, δηλώνει ο ανεκδιήγητος Πάγκαλος. 💣💣💣 Για μιαν ακόμη εβδομάδα αποφασίζουν να συνεχίσουν οι καθηγητές την απεργία τους, στις 25/2/97. 💣💣💣 Την ίδια μέρα, απεργούν (24ωρο) κι οι δημόσιοι υπάλληλοι. ★★★ Κι οι ...εφοριακοί ! ★★★ Δυστυχώς, κάποιοι απεργοί εκπαιδευτικοί δηλώνουν ότι τους συμπαραστέκονται. ★★★ Καλά να πάθουν όλοι τους... 💣💣💣 52 «λαθρο»-μετανάστες συλλαμβάνονται (στις 24/2/97) στη Λέσβο και στη Σάμο. ★★★ Φυλακίζονται στα μπουντρούμια όπου δέχονται κατάμουτρα τις εκδηλώσεις της παραδοσιακής ελληνικής φιλοξενίας των μπάτσων, μέχρι να τους ξαναστείλουν από 'κει που 'ρθαν. ★★★ «ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ», λοιπόν... ★★★ Α, ναι ! Οι «δουλέμποροι», είναι - φυσικά - Τούρκοι... 💣💣💣 Σ' ένα σημείο συμφωνούμε απόλυτα με την κυβέρνηση της Τουρκίας : ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΣΙΦΛΙΚΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ! ★★★ ΟΠΩΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΣΙΦΛΙΚΙ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ (Εδώ, μας κρεμάει μούτρα η Τσιλλέρ). 💣💣💣 Οι ψαράδες αποκλείουν στις 26/2/97, για μια φορά ακόμη, το λιμάνι της Θεσσαλονίκης, ζητώντας φθηνότερο πετρέλαιο. ★★★ Όχι, κύριοι ! Ο ΣΗΜΙΤΗΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΧΑΝΟΣ. ΕΙΝΑΙ ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ ! ★★★ Κι ας μην του φαίνεται... 💣💣💣 38 βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας ζητούν ν' αποφυλακιστεί ο δικτάτορας Γ. Παπαδόπουλος, με ερώτηση που καταθέτουν (25/2/97) προς τον υπουργό δικαιοσύνης, Βαγγέλα. ★★★ Για να δούμε τί και πώς θ' απαντήσει ο «εαμογενής»... 💣💣💣 Στο μεταξύ, «η σχολική χρονιά απειλεί να τιναχθεί στον αέρα». ★★★ Ευτυχώς που εκεί βρίσκονται τα τουρκικά F-16 για να την «αναχαιτίσουν». 💣💣💣 Στις 29 Μαρτίου λήγει η προθεσμία για τις δηλώσεις του «Εθνικού Κτηματολογίου». ★★★ Γιατί; ★★★ Μα για να φάνε οι πολιτικάντηδες τα πρόστιμα (μέχρι 500.000) που θα επιβληθούν στους παραβάτες ! ★★★ Εκτός αν, μέχρι τότε, έχει γίνει της Αλβανίας... ★★★ (Ό,τι θυμάται, χαίρεται αυτό το «δελτίο πληροφόρησης»... 💣💣💣 Στην Βόρεια Κύπρο, αναβάλλεται η εκδήλωση που ετοίμαζαν οι Γκρίζοι Λύκοι με αίτημα τον εποικισμό των Βαρωσίων. 💣💣💣 Ο Κώστας Καραμανλής (κλώνος) αναδεικνύεται νέος ηγέτης της ΝΔ.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Με Σημίτη, Πάγκαλο και Τσοχατζόπουλο συναντιέται στις 28/2/97 ο ΓΓ του ΝΑΤΟ, Σολάνα που επισκέπτεται επίσημα την Ελλάδα. ★★★ Σύμφωνα με τα λεγόμενα, το θέμα που τους απασχολεί είναι το Κυπριακό καθώς κι η «ελληνοτουρκική κρίση». ★★★ Λίγες μέρες νωρίτερα (24/2/97), ο υφυπουργός εξωτερικών της Τουρκίας, Ονούρ Οϋμέν, δήλωνε πως για να λυθεί το Κυπριακό «δεν αρκεί μόνο η καλή θέληση της Τουρκίας». ★★★ Συμφωνούμε και πάλι απόλυτα. Ιδίως, όταν αυτή η «καλή θέληση» δεν εκδηλώνεται ούτε καν από την τουρκική πλευρά, αφού ο Ντεμιρέλ (ολόκληρος πρόεδρος της γειτονικής χώρας) θεωρεί (25/2/97) τα πάντα «οθωμανική κληρονομιά». ★★★ Αντίθετα, ο δικός μας, ο Στεφανόπουλος, τα θεωρεί «κληρονομιά του Βυζαντίου». ★★★ Τόσο σοβαρά είναι λοιπόν τα πράγματα, που μόνο αν βάλει το χεράκι του ο Σολάνα μπορεί να λυθούν; ★★★ Δεν το πιστεύουμε. Έστω κι αν - όπως γράφουν οι τουρκοκυπριακές εφημερίδες - κάποιοι έγραψαν φιλοπολεμικά συνθήματα στο κτίριο του CTP (Δημοκρατικό Τουρκικό Κόμμα της βόρειας Κύπρου) στο Γκιουζελγιούρτ, στις 22/2/97, διαμαρτυρόμενοι για τα φιλελληνικά αισθήματα αυτού του κόμματος (βλ. Κιμπρίς και Γενί Ντουζέν της 28/2/97, όπου μάλιστα κατακρίνονται έντονα κι οι «πατριωτικές εξάρσεις» κάποιων τουρκοκυπριακών κύκλων). ★★★ Αν, ωστόσο, το θέμα δεν ήταν τα ελληνο-τουρκο-κυπριακά (που οπωσδήποτε δεν «λύθηκαν»), τότε ποιό ήταν; ★★★ Μήπως τα αλβανικά; 💣💣💣 Ο αρχι-»σοσια»-ληστής Σημίτης περιοδεύει στην Θεσσαλία από την 1/3/97. ★★★ Στις 2/3/97, μάλιστα, καταθέτει και ...στεφάνι στο Κιλελέρ ! ★★★ Δυστυχώς, επιστρέφει άθικτος στην Αθήνα. ★★★ Γιατί τον αφήσατε, ρε σύντροφοι αγρότες; 💣💣💣 Στο μέτωπο της παιδείας και της απεργίας των καθηγητών. ΟΙ ΩΡΕΣ ΧΑΝΟΝΤΑΙ... ★★★ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΟΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΩΡΕΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΤΕΛΕΙΩΤΕΣ ΩΡΕΣ ΤΟΥ «ΔΙΑΛΟΓΟΥ» ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΗΓΕΣΙΑ. 💣💣💣 Στον Πύργο της Ηλείας, οι μπουλντόζες της νομαρχίας και του Λαλιώτη κατεδαφίζουν πάνω από 550 «αυθαίρετα» στο δάσος της Στροφιλιάς και στην παραλία Καϊάφα, στις 27/2/97. ★★★ Σύμφωνα με την κυβερνητική προπαγάνδα, επρόκειτο για «παράνομες θερινές κατοικίες». ★★★ Κανείς, πάντως, δεν μας είπε αν οι ιδιοκτήτες των «παρανόμων θερινών κατοικιών» διαθέτουν «νόμιμες χειμερινές». 💣💣💣 Στην Αλβανία, το σκάνδαλο των παρατραπεζικών επιχειρήσεων, επιταχύνει το ξέσπασμα μιας κρίσης - που στην ουσία υπήρχε από το 1989. ★★★ Στην Ελλάδα, πάντως, τα όσα τραγικά συμβαίνουν στην γειτονική χώρα δημιουργούν απλώς «ανησυχίες για νέο κύμα λαθρομεταναστών» ! ★★★ Η υστερία, δυστυχώς, δεν πλήττει μόνο τους «πληγμένους από χέρι» χρυσαυγίτες, στοχικούς και λοιπά γνωστά φασιστοειδή, αλλά και τους ηλιθιακούς πράσινους «σοσια»-ληστές. ★★★ Αλήθεια, οι κύριοι αυτοί δεν έχουν άραγε αναμειχθεί στις δραστηριότητες των Πυραμίδων; ★★★ Ποιός δουλεύει ποιόν; ★★★ Η ελληνική κυβέρνηση, λοιπόν, από τις 2/3/97 έχει θέσει σε κατάσταση ετοιμότητας την 8η μεραρχία, μη τυχόν και κάποιοι Αλβανοί πατήσουν το πόδι τους στα «άγια» χώματά της... ★★★ ΟΧΙ, ΣΗΜΙΤΗ, ΠΑΓΚΑΛΕ, ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΕ ! ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΑΥΤΟΝ ΔΕΝ ΣΑΣ ΑΝΗΚΕΙ ΤΙΠΟΤΕ. ΚΑΙ ΑΝ ΝΟΜΙΖΕΤΕ ΟΤΙ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΦΕΡΕΣΤΕ ΣΑΝ ΤΗΝ ΕΙΚΟΣΙΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑΤΙΚΗ ΤΡΙΑΝΔΡΙΑ, ΟΙ ΑΠΟΚΛΗΡΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΘΑ ΣΑΣ ΕΠΑΝΑΦΕΡΟΥΝ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ, ΟΠΩΣ ΟΙ ΑΠΟΚΛΗΡΟΙ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΕΠΑΝΑΦΕΡΟΥΝ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ ΤΟΝ ΜΠΕΡΙΣΑ ! 💣💣💣 Στις 4/3/97 οι καθηγητές προχωρούν στην 8η εβδομάδα της απεργίας τους, ενώ ο ανθρωποειδής πρωθυπουργός δηλώνει ότι «δεν θα υποκύψει στους εκβιασμούς των συντεχνιών». ★★★ ΜΟΝΟ ΣΤΙΣ ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΩΝ ΞΕΡΕΙ ΝΑ ΚΥΠΤΕΙ... 💣💣💣 Μην ανησυχείτε, Διονύση και Έλλη ! Αφήνει η Βάσω να πάθετε τίποτε; ★★★ Όσο για όσους δυσανασχετούν με την υπόθεση, ένα πράγμα θα τους ρωτήσουμε : ΕΔΩ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΒΟΥΛΗ... ΕΝΑ ΤΟΣΟ ΔΑ ΚΑΖΙΝΟ ΣΤΟΝ ΦΛΟΙΣΒΟ ΣΑΣ ΜΑΡΑΝΕ; 💣💣💣 ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ, 15/4/97, ΕΦΥΓΑΝ ΚΙ ΟΙ ΦΑΝΤΑΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ ★★★ Κάποιοι, την ίδια μέρα, χάλασαν τις γραμμές του τραίνου (με δυναμίτη) στους Αγίους Αναργύρους, επειδή από εκεί θα πέρναγαν τα πολεμοφόδια για τις δυνάμεις κατοχής της Αλβανίας ★★★ ΠΟΛΥ ΚΑΛΟ !!! 💣💣💣 Την ίδια μέρα, εξουδετερώθηκε εκρηκτικός μηχανισμός που είχε τοποθετηθεί σε εφορία, στην Αθήνα ★★★ Κι αυτό ΚΑΛΟ ! 💣💣💣 Πριν 2-3 εβδομάδες (ήταν τέλη Μάρτη), κάτι πήρε τ' αυτί μας για ΚΑΨΟΝΙ ΜΕΧΡΙΣ ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΑΣ σε βάρος νεαρού που φοιτούσε στο πρώτο έτος της Σχολής Τεχνικών Υπαξιωματικών Αεροπορίας, από κάποιους τελειοφοίτους που μπήκαν στον θάλαμο των πρωτοετών, τον τύλιξαν με μια κουβέρτα και τον ΣΑΠΙΣΑΝ ΣΤΟ ΞΥΛΟ μπροστά στους υπόλοιπους συμφοιτητές του, που παρακολουθούσαν αδιάφοροι την σκηνή... ★★★ Το τηλεοπτικό κανάλι που μετέδωσε την ανατριχιαστική είδηση, με τον γνωστό ανατριχιαστικό τρόπο των καναλιών, δεν έδωσε στη δημοσιότητα τα ονόματα των βασανιστών ★★★ Είπε, ωστόσο, ότι «ο διοικητής της ΣΤΥΑ δέχτηκε πιέσεις από βουλευτή του κυβερνώντος κόμματος για να ΜΗΝ ΑΠΟΒΑΛΕΙ ΤΟΝ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΒΑΣΑΝΙΣΤΕΣ ! ★★★ Ακόμη, το κανάλι είπε πως ο ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΣ που αποβλήθηκε, τελικά, από τη ΣΤΥΑ, ΕΓΙΝΕ ΔΕΚΤΟΣ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΗ ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΞΗΡΑΣ !!! ★★★ ΚΑΙ ΝΑ ΣΚΕΦΤΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΠΩΣ Η ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΧΟΥΝΤΑ, ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΠΡΙΝ 30 ΧΡΟΝΙΑ, ΣΤΕΛΕΧΩΘΗΚΕ ΜΕ ΚΑΤΙ ΤΕΤΟΙΑ «ΕΠΙΛΕΚΤΑ» ΣΤΕΛΕΧΗ ! 💣💣💣 Είπαμε «επίλεκτα» και θυμηθήκαμε εκείνους τους «ΕΠΙΛΕΚΤΟΥΣ ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΙΣ» της Κέρκυρας ★★★ Αλήθεια, τί απέγιναν αυτοί οι λαμπροί νέοι; Έφυγαν για την Αλβανία; ★★★ Θα ρωτούσαμε τους Αθηναίους συναγωνιστές τους της «Λέσχης Καταδρομέων - Ιερολοχιτών», αλλά σκεφτόμαστε ότι, για την ώρα, μάλλον «δεν μας πολυπαίρνει»... Απλώς τους αναφέρουμε, μπας και τους ρωτήσει κανένας πιο θαρραλέος δημοσιογράφος 💣💣💣 ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΤΕΥΧΟΣ, ΑΣΧΟΛΟΥΜΑΣΤΕ ΜΕ ΤΗ ΧΟΥΝΤΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΤΟΤΕ ΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ★★★ ΜΕ ΤΙΣ ΜΕΤΑΧΟΥΝΤΙΚΕΣ ΑΚΡΟΔΕΞΙΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΜΕ ΣΕ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ★★★ ΣΥΓΓΝΩΜΗ, ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΜΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ, ΑΛΛΑ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΣ ΔΕΝ ΜΑΣ ΕΠΙΤΡΕΠΟΥΝ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ 💣💣💣 11 χρόνια στον Καλαρέμα, 7 χρόνια κι 8 μήνες στον Δαπέργολα, 24 χρόνια στον Χρυσοστόμου και 9 στον Αγγελίδη, έρριξε το δικαστήριο που τους έκρινε ενόχους ληστειών, αποπειρών ανθρωποκτονιών, οπλοφοριών, συστάσεων και συμμοριών κλπ. ★★★ ΗΘΙΚΟ ΔΙΔΑΓΜΑ : ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ (και μη) ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ! Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΕΜΑΘΕ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟ FBI... COINTELPRO ! ★★★ Τί σημαίνει CoIntelPro ; ★★★ Είναι τα αρχικά των λέξεων Counter Intelligence Programm. Σημαίνουν «Πρόγραμμα Αντι-Κατασκοπείας» και ήταν η στρατηγική που εφάρμοσε το FBI στη δεκαετία του 1970, για την εξουδετέρωση των μαχητικών Αφρο-Αμερικανών, των ακτιβιστών ενάντια στην εξωτερική κι εσωτερική πολιτική των ΗΠΑ, των Ινδιάνων, των Πορτορικανών... ★★★ Σε τί συνίστατο αυτή η «στρατηγική»; ★★★ Στην ποινικοποίηση... ★★★ Όχι στην ποινικοποίηση των ιδεών (αυτές, ακόμη οι πράκτορες του FBI ξέρουν πως δύσκολα ποινικοποιούνται) ★★★ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ★★★ ΚΑΙ, ΜΕΣΩ ΑΥΤΗΣ, ΣΤΗΝ ΣΠΙΛΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΥΣΦΗΜΙΣΗ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ... ★★★ ΠΡΟΣΟΧΗ, ΛΟΙΠΟΝ ! 💣💣💣 ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟ ΝΕΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ «ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ» 💣💣💣 ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟ ΝΕΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΡΜΟΝΙΑΣ» 💣💣💣 ΜΗΝ ΤΑ ΧΑΣΕΤΕ. ΑΚΟΜΗ ΚΙ ΑΝ ΔΕΝ ΣΥΜΦΩΝΕΙΤΕ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ, ΤΑ ΕΝΤΥΠΑ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ «ΧΩΡΟΥ» ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΜΙΑΝ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΤΗΝ ΒΡΕΙΤΕ ΑΛΛΟΥ ★★★ Κι άλλωστε, το καθένα, διαφέρει από τα άλλα...

Φίλε Αναγνώστη,

Όπως κάθε χρόνο (από το 1986, που πρωτοκυκλοφόρησε), ο Αναρχικός θυμάται και φέτος την επέτειο της επιβολής της δικτατορίας, στις 21 Απρίλη του 1967.

Φέτος, όλοι «θυμούνται περισσότερο», καθώς σήμερα κλείνουν 30 ολόκληρα χρόνια από τότε.

Το θέμα, ωστόσο, δεν είναι τί «θυμάται» κανείς.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΕΙΝΑΙ ΤΙ ΕΜΑΘΕ ΚΑΝΕΙΣ - ΤΙ ΜΑΘΑΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΣ - ΜΕΣΑ Σ' ΑΥΤΑ ΤΑ 30 ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΑΝ.

Όχι, τόσο το τί μάθαμε για τότε, όσο το τί ξέρουμε για τώρα.

Οι θέσεις μας (για τη δικτατορία, για τη δημοκρατία και για τη μεταξύ τους σχέση) είναι γνωστές. Φέτος, διαλέξαμε να παρουσιάσουμε, στις σελίδες που ακολουθούν, κάποια «άλλη διάσταση» της χουντικής επταετίας. Την «πνευματική» της διάσταση. Ο χώρος μας είναι δυστυχώς περιορισμένος κι έτσι το θέμα δεν είναι δυνατόν να εξαντληθεί. Πιστεύουμε, ωστόσο, πως οι σελίδες που ακολουθούν θα σας δώσουν (ή θα σας θυμίσουν) μια γεύση της «πνευματικής ζωής» της εποχής εκείνης.

Αν κάποια σημεία σας φέρουν στο μυαλό κάποιες σύγχρονες καταστάσεις, να είστε σίγουροι ότι δεν πρόκειται για σύμπτωση απλή. Πρόκειται για σύμπτωση ουσιαστική απόψεων ή, μάλλον, για ταύτιση αντιλήψεων, έστω και κάτω από άλλες ονομασίες και άλλες σημαίες... Επειδή, η χούντα έπεσε μεν, τα αίτια, όμως, που την δημιούργησαν και οι συνθήκες, που την έθρεψαν επί επτά ολόκληρα χρόνια, δεν έχουν εξαλειφθεί.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Ίσως επειδή οι στρατιωτικοί εθεωρούντο - κι εξακολουθούν να θεωρούνται - από τη μεγάλη πλειοψηφία του λαού «μειωμένης - αν όχι υπο-μηδενικής - ευφυΐας», οι πρωταίτιοι της χούντας έθεσαν σαν έναν από τους πρωταρχικούς τους στόχους την «άλωση» του χώρου της παιδείας και της διανόησης. Πρωταρχική τους επιδίωξη, στην επίτευξη αυτού του στόχου, ήταν η υποταγή των «πνευματικών ανθρώπων» και η γελοιοποίηση, η ηθική καταρράκωση ή, τέλος, η ωμή εξόντωση όσων - ελαχίστων - τολμούσαν να αντιστέκονται.

Ο στόχος δεν ήταν δύσκολο να επιτευχθεί. Οι «πνευματικοί άνθρωποι» (δηλαδή εκείνοι που προβάλλονταν τότε σαν τέτοιοι) δεν δυσκολεύτηκαν καθόλου να δοξάσουν τους νέους αφέντες, με τον ίδιο ζήλο με τον οποίο - μετά τον πόλεμο και τον εμφύλιο - δοξολογούσαν τον μονάρχη, τα μέλη της οικογένειάς του, τους εκάστοτε πρωθυπουργούς και υπουργούς.

Οι λιγοστές, φωτεινές εξαιρέσεις (π.χ. ο πρύτανις του Πολυτεχνείου, Κοκκινόπουλος, που αρνήθηκε να επιτρέψει την είσοδο της αστυνομίας στο Πολυτεχνείο, το 1973 - σε αντίθεση με κάποιους θλιβερούς μεταχουντικούς διαδόχους του), επιβεβαιώνουν απλώς τον κανόνα.

Πέρα, όμως, από τους «πνευματικούς ανθρώπους» - με την έννοια της «πνευματικής ηγεσίας» του τόπου - υπήρχε και το «πνευματικό προλεταριάτο»... (νέοι επιστήμονες, απλοί καθηγητές και φυσικά οι φοιτητές). Αυτό το «πνευματικό προλεταριάτο», που αποτελούσε τον κύριο κορμό της πνευματικής ζωής του τόπου, δεν ήταν εύκολο να υποταχτεί.

Η χούντα ακολούθησε λοιπόν τις παλιές, γνωστές - και εφαρμοζόμενες και σήμερα - συνταγές :

- Εξαγορά όσων συνειδήσεων μπορούσε να εξαγοράσει (ή - ακόμη φθηνότερα - να εκβιάσει).
- Προώθηση των εξαγορασμένων και προβολή τους με κάθε δυνατό τρόπο, ως «πνευματικών ηγετών της μάζας».
- Δημιουργία «αντιπροσωπευτικών οργάνων» του «πνευματικού προλεταριάτου» (συλλόγων, σωματείων, ενώσεων, κινημάτων κλπ.) και τοποθέτηση τέτοιων εξαγορασμένων επικεφαλής τους, με παράλληλη απαγόρευση λειτουργίας των προχουντικών οργανωτικών δομών (που παρέμειναν, ωστόσο, ουσιαστικά αναλλοίωτες, αν εξαιρέσει κανείς το θέμα των εκλογών) και δίωξη των φορέων τους στην περίπτωση που θα πρόβαλαν αντίσταση.

Στα πλαίσια αυτής της τακτικής, λοιπόν, τοποθετούνται (πέρα από τους γνωστούς φοιτητικούς «συλλόγους» κι «αντι-συλλόγους») και οι σύλλογοι, ενώσεις, ομοσπονδίες, κινήσεις και κινήματα των «νέων επιστημόνων».

Τα κρατικής έμπνευσης «όργανα των νέων επιστημόνων», βέβαια, προϋπάρχουν της δικτατορίας. Θυμίζουμε (στους παλιότερους) κι αναφέρουμε (στους νεώτερους) την περίπτωση των δέκα περίπου τέτοιων «οργάνων» που είχαν ιδρυθεί από την Ε.Ρ.Ε., από τα μέσα της δεκαετίας του 1950 (και ιδίως από το 1960 μέχρι το 1967), κυρίως στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη, με κεντρική - αν όχι αποκλειστική - τους επιδίωξη την στήριξη της κυβερνητικής πολιτικής : «Σύνδεσμος Νέων Επιστημόνων Βορείου Ελλάδος», «Κίνησις Νέων Επιστημόνων», «Συνομοσπονδία Νέων Επιστημόνων Δυτικής Ευρώπης» κλπ. ..

Με την επιβολή της δικτατορίας, την 21/4/1967, τα «όργανα» των νέων επιστημόνων - όπως κι όλα τα κρατικά όργανα - περνούν από την υπηρεσία της Ε.Ρ.Ε. στην υπηρεσία της χούντας. Εύκολο πέρασμα, αν σκεφτεί κανείς ότι βασική «ιδεολογία» και των δυο είναι ο αντικομμουνισμός και τακτική τους, ο τραμπουκισμός και ο χαφιεδισμός. Χαρακτηριστική, στο σημείο αυτό, είναι η «σταδιοδρομία» του Θεόφιλου - Λάκη Ιωαννίδη : Από την Ε.Ρ.Ε.Ν., στον «Σύνδεσμο Νέων Επιστημόνων Βορείου Ελλάδος» (σαν μέλος του οποίου συμμετέχει σε πολλές τραμπούκικες ενέργειες σε βάρος μη-δεξιών πολιτών και, αρκετές φορές, συλλαμβάνεται απ' την αστυνομία, χωρίς βέβαια να δικάζεται), στην «Κίνηση Νέων Επιστημόνων» και στην «Ομοσπονδία Νέων Επιστημόνων Δυτικής Ευρώπης» (στη Γαλλία, επί χούντας, οπότε διακρίνεται σαν χαφιές) και πάλι στην Ελλάδα (όπου - μετά την πτώση της χούντας - τον ξαναβρίσκουμε στο πλευρό του Καραμανλή). Φυσικά, όλα αυτά η εξουσία του τα ξεπλήρωσε με το παραπάνω κι ο Λάκης Ιωαννίδης (που ούτε σωστά γαλλικά δεν μπόρεσε να μάθει - βλ. π.χ. το εξώφυλλο του βιβλίου του «LA GRECE D'AUZOURDHUI» (sic), που εκδόθηκε το 1974 κι ασχολείται «με την επάνοδον εις την δημοκρατίαν») έγινε... καθηγητής της νομικής σχολής του Πανεπιστημίου Θράκης ! *(Με τον Λάκη είχαμε ασχοληθεί και σε παλιότερο τεύχος του Αναρχικού).*

Επί χούντας, λοιπόν, οι διάφοροι σύλλογοι, σύνδεσμοι, ενώσεις κλπ. των νέων επιστημόνων συγκροτούνται - με την έμπνευση των συνταγματαρχών σε... «Κίνημα» (!).

Πρόκειται για το ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ που, από τις 3 μέχρι τις 5 Δεκέμβρη του 1971, οργανώνει και το πρώτο του Συνέδριο, στην Πάντειο.

Το 1972, κυκλοφορεί (με έξοδα των φορολογουμένων) ο τόμος (144 σελίδες) με τα πρακτικά αυτού του Συνεδρίου.

Απ' τις σελίδες αυτού του τόμου είναι παρμένα τα αποσπάσματα που παρουσιάζουμε στις επόμενες σελίδες και που τα επιλέξαμε ως ενδεικτικά των «πνευματικών αντησυχιών» της χούντας και της γελοιότητας των, ελέω αυτής της χούντας, επίδοξων «πνευματικών ηγετών» της χώρας.

→→→

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

→→→

Κατ' αρχήν, λοιπόν, ο τόμος με τα πρακτικά του Συνεδρίου

«Αφιερούται

εις αυτούς

που δεν εδίστασαν, δεν διστάζουν

και δεν θα διστάσουν να πέσουν

για την Ελλάδα.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ».

Είναι, βέβαια, γνωστό πως άνθρωποι, που εξαγοράζονται, «πέφτουν» πάντα στα μαλακά. Οι «νέοι επιστήμονες» της χούντας, πάντως, σπεύδουν (στη σελίδα 7) να εξηγήσουν τί εννοούν, με μια διακήρυξη :

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Η ηυξημένη ευθύνη του επιστήμονος, έναντι του Έθνους και της Πατρίδος, επιβάλλει την συστράτευσίν μας εις την εργώδη προσπάθεια της ιδεολογικής Αναπλάσεως.

Είμεθα υπερήφανοι δια την κληρονομίαν του Ελληνικού παρελθόντος και αποδυόμεθα εις αγώνα δι' εν ενδοξότερον μέλλον του Έθνους και της Πατρίδος.

Πηγή της ιδεολογίας μας είναι ο Ελληνισμός εις όλας τας εκδηλώσεις του και απόδειξίς της η υπέροχος πνευματική κληρονομία της, το βάθρον του πολιτισμού ολοκλήρου του Δυτικού κόσμου.

Η Επανάστασις της 21ης Απριλίου απέδειξε την βιολογικήν δύναμιν του Λαού.

Ανατίναξε το φράγμα του σεσηπότος κατεστημένου και ηλευθέρωσε την οδόν, δια την πορείαν του Έθνους, προς τας τολμηροτέρας των επιτεύξεων, δια τούτο και ευγνωμονούμεν τον Στρατόν μας.

Η Επανάστασις υπήρξεν έργον των ενόπλων δυνάμεων.

Η ριζική κάθαρσις είναι έργον Στρατού και Λαού.

Η εις βάθος χρόνου μέγα, διασφάλισις και προέκτασις της εθνεγερσίας βαρύνει τους ώμους της νεωτέρας γενεάς και ιδία της πνευματικής της ηγεσίας.

Υπερήφανοι, διότι η γενεά μας καλείται να βαδίση σ' αυτόν τον δρόμον, αποδυόμεθα εις ειρηνικήν μάχην με όσας δυνάμεις διαθέτομεν και,

ΔΙΑΚΗΡΥΤΤΟΜΕΝ

Την δημιουργίαν εξ υπαρχής Νέας ηγέτιδος τάξεως κύριον γνώρισμα της οποίας θα είναι «Ηυξημέναι ευθύναι - Μειωμέναι απαιτήσεις».

ΕΠΙΔΙΩΚΟΜΕΝ

Επανάστασιν συνειδήσεων των νέων επιστημόνων και

ΦΙΛΟΔΟΞΟΥΜΕΝ

Την δημιουργίαν αξίας διαδοχής, ικανής να καταστήση την Ελλάδα εκ νέου πνευματικήν ηγέτιδα και οδηγόν της Ανθρωπότητος.

Να «πέσουν», λοιπόν, με τα μούτρα στο ψητό (στην «νέα ηγέτιδα τάξιν») οραματίζονται και υπόσχονται οι «νέοι επιστήμονες». Ποιοί είναι όμως αυτοί οι φερέλπιδες νέοι που φιλοδοξούν, ως «πνευματικοί ηγέτες», να «καθαρίσουν», μαζί με τον Στρατό την σεσηπυία κατάσταση, με πηγή της ιδεολογίας τους τον Ελληνισμό ; Στη σελίδα 10 του τόμου των πρακτικών διαβάζουμε :

ΟΡΓΑΝΩΤΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΕΝΝΗΣ, Δικηγόρος, ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Δικηγόρος, Α΄ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΚΩΣΤΑΚΟΣ, Καθηγητής, Β΄ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, Δικηγόρος, ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΙΧΟΣ, Δικηγόρος, ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ, Δικηγόρος, ΤΑΜΙΑΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΡΧΟΣ, Οικονομολόγος, ΚΟΣΜΗΤΩΡ
ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΕΑΣ, Οικονομολόγος, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΡΤΣΑΛΑΣ, Χ. Μηχανικός, ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ, Δικηγόρος, ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΣΤΑΘΗΣ ΔΑΓΚΛΑΡΗΣ, Δικηγόρος, ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ, Δημοσιογράφος, ΜΕΛΟΣ.

Ψάξαμε να δούμε τί απέγιναν όλοι αυτοί οι (τότε) φερέλπιδες νέοι επιστήμονες.

★ Ο Κωνσταντίνος Σπυρίδωνος Βέννης (γιος στρατιωτικού) εγκατέλειψε την δικηγορία κι έγινε συμβολαιογράφος, με μεγάλη ακίνητη περιουσία στην Κηφισιά και στον Άλιμο.

★ Ο Ιωάννης Αδαμόπουλος δεν βρέθηκε. Βρέθηκε μόνο κάποιος Γεώργιος Παναγιώτου Αδαμόπουλος, υποψήφιος του «Εθνικού Κόμματος - ΕΠΕΝ» (Β' Αθήνας) στις εκλογές της 22/9/96.

★ Ο Πέτρος Γ. Κωστάκος παρέμεινε καθηγητής φιλόλογος.

★ Ο Κυριάκος Γ. Αλεξάνδρου έγινε κι αυτός συμβολαιογράφος.

★ Ο Αντώνιος Δ. Μίχος παραμένει δικηγόρος. Άραγε να συγγενεύει με τον Δ. Μίχο (μέλος της νομαρχιακής επιτροπής «Εθνικής Παράταξης» Κορινθίας, το 1977) ή με τον Αγ. Μίχο (υποψήφιο του «Κόμματος του Ελληνισμού», στις περσινές εκλογές); Ποιός ξέρει;

★ Ο Μιλτιάδης Δ. Αναστασιάδης εξακολουθεί να δικηγορεί

→→→.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

→→→

★ *Ο Βασίλειος Εικοσιπένταρχος ασχολείται με την επιχείρηση εμπορίας σιδηρικών του πατέρα του.*
★ *Ο Βασίλειος Λαζαρίδης γράφει στους βασιλο-χουντο-ναζιστικούς «Νέους Ανθρώπους» που εκδίδει ο καναλάρχης του ΤΗΛΕ-ΤΩΡΑ, Γρηγόρης Μιχαλόπουλος (που «φιλοξενεί» τηλεοπτικά και τον Μιχαλολιάκο της «Χρυσής Αυγής»).*
★ *Τα ίχνη του Χρήστου Μπουρτσάλα και του Στάθη Δαγκλαρή έχουν χαθεί.*

Οπωσδήποτε, πάντως, κανείς τους δεν τα κατάφερε να γίνει «πνευματικός ηγέτης». Σ' αυτό, βέβαια, δεν φταίει μόνο η πτώση της χούντας, το 1974. Έμειναν όλοι τους, όπως και χιλιάδες άλλοι, απλοί τσανακογλείφτες ενός καθεστώτος, που έτυχε στην εποχή τους να είναι δικτατορικό. Πρέπει να ομολογήσουμε ότι δεν ήταν χειρότεροι από τους άλλους ομοίους τους που - όπως θα γίνεται πάντα - γλείφουν τους εκάστοτε «ισχυρούς», προκειμένου ν' «ανέβουν», με αποτέλεσμα να κατεβαίνουν και μάλιστα πολύ χαμηλά...

Το πόσο χαμηλά είχαν κατεβεί οι επίδοξοι «πνευματικοί ηγέτες» του «Εθνικού Κινήματος», το διαβάζουμε στα όσα είπε, κατά τη λήξη του συνεδρίου, ο Στέλιος Παττακός :

«... Ενίσταμαι και επί ενός ετέρου σημείου των ομιλιών εις το οποίον θα διαφωνήσω μαζί σας.

Οχι τόσον οξύτης εις την φωνήν Κύριοι, όταν ασκούντες κριτικήν αναφέρεσθε εις την προεπαναστατικήν περίοδον και εις τους τότε κρατούντας.

Ουδείς αναμάρτητος ακόμη και κατά το υπό του Κυρίου ρηθέν.

Ολοι πταίομεν. Άλλοι περισσότερον άλλοι ολιγώτερον.

Η επανάστασις αποβλέπει εις την ενότητα του Έθνους δια να πραγματοποιήσει τους στόχους της.

Η Ειλικρίνεια αποτελεί αρετήν, αλλά ενίοτε η ωμότης μεταξύ φίλων δεν επιφέρει το επιθυμητόν αποτέλεσμα.

Εξ άλλου διαφωνώ μαζί σας και εις έτερον σημείον. Είπατε ότι το σύνθημα Πατρίς - Οικογένεια - Θρησκεία δεν πρέπει να είναι ιδεολογία μας. Τούτο Κύριοι είναι απαράδεκτον.

ΚΩΝ.ΒΕΝΝΗΣ (Πρόεδρος ΕΚΝΕ) - Διακόπτων τον κ. Αντιπρόεδρον της Κυβερνήσεως :

Κε Αντιπρόεδρε θα ήθελα να διευκρινήσω επειδή αναφέρεσθε εις την ιδικήν μου εισήγησιν. Δεν είπα να καταργήσωμεν το τρίπτυχον από της ιδεολογίας μας. Βεβαίως και είναι ιδεολογία μας το τρίπτυχον. Δεν δύναται Έθνος ως το ιδικόν μας να ζήση άνευ του τριπτύχου, άλλωστε το ετονίσαμεν καθ' όλον το Συνέδριόν μας ότι ιδεολογία μας είναι η «ΕΘΝΟΚΡΑΤΙΑ» εις την οποίαν περιλαμβάνεται το τρίπτυχον. Είπα ότι ως προς την μεθόδευσιν διαφωτίσεως επί του τριπτύχου πρέπει να αλλαγή η μέθοδος. Περί της μεθόδου διαφωτίσεως ωμίλησα.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΤΤΑΚΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως) :

Μάλιστα, εν τοιαύτη περιπτώσει συμφωνώ μαζί σας. Βεβαίως η μεθόδευσις της διαφωτίσεως επί του τριπτύχου πρέπει να προσεχθή. Οπως ο Μάγειρος δεν αρκεί να έχη καλά υλικά μόνον δια να επιτύχη το φαγητόν, αλλά πρέπει να προσέξη και τας αναλογίας παρασκευής του φαγητού, ου μην αλλά και να σερβιρισθή κατά τρόπον ευπρεπή. Πάντως το τρίπτυχον απετέλεσε πάντοτε δια τους Έλληνας τον ακρογωνιαίον λίθον των αγώνων των. Τούτο δεν αποτελεί πεπερασμένον ιδανικόν ούτε σήμερον ούτε ποτέ, ώστε να επιδιώκομεν ανεύρεσιν ετέρου...» *(σελ. 137-138).*

Πέρα από τις παροιμιώδεις πλέον «παραβολές» των χουντικών «αδελφών» («ασθενείς και γύψοι» του Παπαδόπουλου, «μάγειροι και μαγειρική» του Παττακού κλπ.), που τροφοδότησαν με ανέκδοτα την επταετία και τα πρώτα μεταχουντικά χρόνια (αν και πιστεύουμε ότι θα μπορούσαν από αυτές να βγουν και κάποια σοβαρά κοινωνιολογικά ή έστω κοινωνιοψυχιατρικά πορίσματα), η «διαφωνία» του Παττακού με τον Βέννη, τον οποίο «ανακαλεί στην τάξη», δεν είναι τόσο επιδερμική.
Αποκαλύπτει κάποιες ενδιαφέρουσες πτυχές της νοοτροπίας των πρωταιτίων της χούντας, των στελεχών της και εκείνων που έσπευσαν να την στηρίξουν.
Ο Κ. Βέννης, μέλος - προχουντικά - της «Τετάρτης Αυγούστου» των Κ. Πλεύρη, Α. Δενδρινού και Τηλ. Κόμπη, είχε «μπολιαστεί» με τις ιδέες της μεταξικής εκδοχής του εθνικοσοσιαλισμού.
Οι «τεταρταυγουστιανοί», πρέπει να πούμε, διαφωνούσαν προχουντικά με την Ε.Ρ.Ε., όχι τόσο στο ιδεολογικό επίπεδο (σε πολλά σημεία η ταύτιση ήταν πλήρης), όσο στο πρακτικό : «Η Ε.Ρ.Ε. ήταν εξουσία, η Τετάρτη Αυγούστου ήταν ο λακές της». Φυσικό επακόλουθο ήταν να προσάπτει η Τετάρτη Αυγούστου στην Ε.Ρ.Ε., «μαλθακότητα ως προς την επιδίωξη των κοινών στόχων» και «ξεπούλημα των κοινών ιδανικών», δηλαδή : Από μαλθακότητα μέχρι προδοσία του κοινού αντι-αναρχο-κομμουνιστικού αγώνα.
Όταν, στις 21/4/67, την εξουσία ανέλαβαν οι στρατιωτικοί του Ι.Δ.Ε.Α. (φιλομεταξικού και, κατά τεκμήριο, φιλο-εθνικοσοσιαλιστικού), οι «τεταρταυγουστιανοί» πίστεψαν πως «ήρθε επί τέλους η ώρα τους». Σ' αυτό συνέτεινε και η προσχώρηση (με τη μορφή της αγαστής συνεργασίας στο επίπεδο των παρακρατικών δραστηριοτήτων) στη χούντα των δυο «φύρερ» της οργάνωσης, του Κ. Πλεύρη και του Α. Δενδρινού. (Ο Τηλέμαχος Κόμπης προτίμησε να διατηρήσει την ανεξαρτησία του και αποσύρθηκε στο αρχιτεκτονικό του γραφείο, για να μην μας ξανα-απασχολήσει).
Σύντομα, οι «τεταρταυγουστιανοί» κατάλαβαν πως είχαν κάνει λάθος. (Ο Πλεύρης, βέβαια, σαν γαμπρός του χουντικού αρχηγού της ΕΣΑ, Ν. Λαδά, το ήξερε από πριν). Η χούντα δεν επρόκειτο να ψήσει τους Εβραίους και τους Τσιγγάνους, ούτε και να στραφεί ενάντια στα συμφέροντα των ΗΠΑ (εχθρών της χιτλερικής Γερμανίας και των «τεταρταυγουστιανών).

→→→

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

→→→

Μολονότι η χούντα είχε βάψει τα χέρια της με το αίμα αρκετών αριστερών, είχε ήδη γίνει σαφές ότι η πολιτική της απέναντι στις χώρες του «υπαρκτού σοσιαλισμού» ήταν «ρεαλιστική», δηλαδή κάθε άλλο παρά εχθρική.

Τέλος, η χούντα είχε καταστήσει σαφές το ότι δεν επρόκειτο να διεκδικήσει την «Κόκκινη Μηλιά».

Ο Κωνσταντίνος Βέννης, το 1971, τα είχε καταλάβει όλα αυτά πολύ καλά. Ήξερε πια πού βάδιζε. Στην εισήγησή του στο συνέδριο, μάλιστα, δεν δίστασε ακόμη και να ασκήσει κριτική στο καθεστώς του Μεταξά, δηλαδή στα όσα μέχρι τότε θεωρούσε ιερά και απαραβίαστα :

«...Το 1936 νέα αλλαγή επιβληθείσα εκ των πραγμάτων δια την αναστολήν της καταρρεύσεως του Κράτους. Διεπράχθησαν όμως και νέα τραγικά σφάλματα.

Παρά το ότι, αναμφισβητήτως, πολλά ο τόπος οφείλει εις την Τετάρτην Αυγούστου. Παρά το ότι η ισοϋψής προς τας εκλεκτοτέρας σελίδας της Ιστορίας θρυλική έξαρσις του 1940 - 41 είναι αποκλειστικόν έργον της. Εν τούτοις εσημειώθησαν βασικά σφάλματα - επιστημονικά και πολιτικά - τα οποία είναι και η γενεσιουργός αιτία των σημερινών εξελίξεων, αι οποίαι εξηνάγκασαν τον Εθνικόν Στρατόν να επέμβη.

Τα σφάλματα αυτά είναι : 1) Η επέμβασις έγινε εκ των άνω. Άρα δεν υπήρξεν επανάστασις. 2) Η κακή επιλογή συνεργατών. 3) Η χρησιμοποίησις τρίτης τάξεως στελεχών. 4) Η στατικότης και ο συντηρητισμός. 5) Η μη δημιουργία νέας ηγέτιδος τάξεως. Αποτέλεσμα : Ευθύς μετά την κατοχήν, ελλείψει ζωντανής, συγχρόνου, κατηρτισμένης και με αίσθημα ευθύνης ηγέτιδος τάξεως, επανήλθε (δίκην βρυκολάκων) η αναιμάκτως καταλυθείσα ηγεσία. Και υπήρξεν ως και σήμερον αναίμακτος η κατάλυσις, διότι ήδη ήσαν νεκροί.

Και είδομεν κατά την κατοχήν να επιβάλλεται επί του Έθνους μια μειοψηφία, ο κομμουνισμός, μη υπερβαίνουσα το 3 - 4 %...». *(σελ.123).*

Για λόγους, λοιπόν, ωμά προσωπικού οφέλους, ο Βέννης δεν διστάζει να «συνταχθεί» με την άποψη της αριστεράς, που από το 1936 διεκήρυσσε την «άνωθεν», δηλαδή την παλατιανή καταγωγή της μεταξικής δικτατορίας. Δεν διστάζει να χαρακτηρίσει ανίκανα τα στελέχη της. Δεν διστάζει, τέλος, να τα θεωρήσει υπεύθυνα και για την μεταπολεμική αναγωγή των κομμουνιστών σε κίνδυνο, που δικαιολογούσε την επέμβαση της 21ης Απριλίου (!).

Όλα αυτά, μόνο και μόνο για την - εξαργυρώσιμη σε χρήμα - εύνοια των Απριλιανών κρατούντων.

«Πρώτα», όμως, «βγαίνει η ψυχή, και ύστερα το χούι». Οι τόσα χρόνια ριζωμένες βαθιά μέσα του μεταξικές - εθνικοσοσιαλιστικές ιδέες, δεν ήταν δυνατόν να μην εκφραστούν. Έτσι, ο Βέννης δεν συγκρατείται, αλλά προχωρεί στην εισήγησή του και σε ...συμβουλές ως προς την πολιτική που θα πρέπει να ακολουθήσει η χούντα :

«... Η επανάστασις έγινεν. Η επανάστασις επεβλήθη. Και η επιβολή της θα ήτο λάθος να πιστευθή ότι εστηρίχθη μόνον εις τα όπλα...

... Το Ελληνικόν Έθνος μη έχον φυλετικήν συγγένειαν και επομένως υποστήριξιν (*) από άλλους λαούς της αυτής Εθνολογικής προελεύσεως (π.χ. Σλαυικά, τευτονικά, λατινικά, αγγλοσαξωνικά κλπ. φύλλα) μόνον εις τον κόσμον, με 12.000.000 περίπου ψυχάς, με τον σλαυικόν όγκον εις την ράχιν του, με εκτεταμένα σύνορα, έχει ανάγκην να αναπτύξη εις το έπακρον την ψυχικήν αμυντικήν του δύναμιν. Προς τούτο ειδικότερον :

1) Εθνισμός, το βασικώτερον στοιχείον της ιδεολογικής μας θέσεως. Εθνισμός αμυντικός εν τη εννοία της ειρηνικής μετά των άλλων λαών διαβιώσεως και της ελλείψεως επεκτατικών προς το παρόν στόχων (η Βόρειος Ήπειρος (**), η Ανατολική Θράκη, ουδέποτε θα παύσουν να είναι κατά βάθος αντικειμενικοί σκοποί εξεταζόμενοι και επιδιωκόμενοι, εν συναρτήσει με τα γενικώτερα στρατιωτικοπολιτικά δεδομένα εκάστης περιόδου).

2) Η εξύψωσις του Εθνικού πνεύματος και της μαχητικότητος.

3) Η ταχεία προώθησις νέων δυνάμεων, πραγματικώς αγωνιστών της ζωής, εις την ηγεσίαν είναι και βιολογικώς αναγκαία και ανταποκρίνεται προς βασικόν ηθικόν αίτημα.

4) Η προετοιμασία δια την σταδιακήν άνοδον της αγροτικής και εργατικής τάξεως, ούτως ώστε να μετέχουν συν τω χρόνω και αύται των ευθυνών, πρέπει να γίνη το αντικείμενον εμπεριστατωμένης μελέτης βάθους, ούτως ώστε να δημιουργηθή εκ των σπλάγχνων του νέα ηγεσία και ενιαίον πνεύμα. (Φαινόμενον χωρών που εκβιομηχανίζονται δι' αυτό χρειάζεται μεγάλη προσοχή).

5) Κέντρον της νέας σημαίας δέον να είναι η δημιουργία του πνεύματος της ευθύνης. Πρέπει να καταστή συνείδησις, ότι διαφοραί ευθύνης υπάρχουν αναλόγως της θέσεως ην κατέχει έκαστος, αλλ' ουδείς είναι ανεύθυνος.

→→→

* Δεν μπορούμε, στο σημείο αυτό, να μην θυμηθούμε τα όσα περί «αναδέλφου» έθνους, είπε, 15 χρόνια μετά τον Κ. Βέννη, ο Χρήστος Σαρτζετάκης... Εκλεκτικές συγγένειες...

** Μολονότι τα «στρατιωτικοπολιτικά δεδομένα» δεν έχουν μεταβληθεί - ή μάλλον έχουν μεταβληθεί προς την κατεύθυνση της ειρηνικής συνύπαρξης με την Αλβανία - οι επεκτατικές βλέψεις κάποιων στον χώρο της Βορείου Ηπείρου δεν έχουν ακόμη εκλείψει, όπως είχε προφητεύσει ο Βέννης. Πέρα από τον γραφικό Βρακά και τους εθνοτσαμπουκάδες του ΜΑΒΗ, υπάρχουν κι οι : Ζαρμπακόλας (επικεφαλής του κλιμακίου της ΕΥΠ στα Γιάννενα), Μπρόζιος (υπαρχηγός της ΕΥΠ, επιφορτισμένος με το βορειοηπειρωτικό), ακόμη κι η Βιργινία Τσουδερού (υφυπουργός εξωτερικών του Μητσοτάκη), που, όπως αποκάλυψε το ΠΟΝΤΙΚΙ (27/3 και 9/4/97), «τορπίλλιζαν την ρεαλιστική πολιτική» του Μητσοτάκη που «είχε επενδύσει στον Μπερίσα» και είχαν προχωρήσει ακόμη και στην εκπόνηση επιτελικών σχεδίων εισβολής στην Αλβανία. Όσο για τον ρόλο των ΠΑΣΟΚων, Στ. Παπαθεμελή και Ι. Βαλυράκη, στην υπόθεση, περιμένουμε - θα περιμένουμε για πολύ - ακόμη τις αποκαλύψεις του Λεωνίδα Βασιλικόπουλου.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

→→→

Η θεωρία να κολακεύεται ο Λαός, ως ο μόνος άνευ ευθύνης, ανεξαρτήτως αν κατά ποσοστόν μόνον είναι αληθής, είναι εξ ολοκλήρου επιβλαβής. Εθίζεται να παρασύρεται ως άνευ έρματος αντικείμενον και περιμένει από άλλους την σωτηρίαν. Καλλιεργεί το πνεύμα της υποτελείας και της συναλλαγής, όταν συναντά ισχυράν ηγεσίαν και από υποσυνείδητον αντίδρασιν μετατρέπεται εις ασύδοτον δυνάστην, παρορμώμενος υπό δημαγωγών, όταν αι συνθήκαι το επιτρέπουν.

Παραλλήλως πρέπει να επιδιωχθή και η ανάπτυξις του πνευματικού επιπέδου του λαού (ρόλος της νεολαίας εις μίαν ταχείαν, καθολικήν και προγραμματισμένην εκστρατείαν) βάσει προγράμματος εκσυγχρονισμένου το οποίον να μην αναμασσά κατά τον γνωστόν αντιπροπαγανδιστικόν τρόπον το τρίπτυχον (πατρίς, θρησκεία, οικογένεια), αλλά να διδάσκεται με απλούν μεν, αλλ' επιστημονικόν τρόπον, ότι το κράτος ιδανικόν είναι εκείνο βέβαια, που εν τω μέτρω του δυνατού, απαλλάσσει τον άνθρωπον από την αγχώδη μορφήν της βιοπάλης δια να του δώση τα υλικά μέσα με τα οποία να ζήσει τας αξίας αίτινες συνιστούν τον σύγχρονον πνευματικόν πολιτισμόν αλλά παραλλήλως να εννοήσει καλώς, ότι κράτος εν τελευταία αναλύσει είναι και ο ίδιος και ότι αυτός πρέπει να μετάσχη ολοψύχως μας συντόνου, πειθαρχικής και προγραμματισμένης δραστηριότητος δια να καταλήξη εις το ευτυχές αποτέλεσμα, το οποίον πάλιν εξυπηρετεί την βασικήν ιδεολογίαν, το τρίπτυχον.

6) Δεν νοείται επανάστασις χωρίς επαναστάτας. Και δεν αποκαλείται κοινωνική επανάστασις, όταν όχι μόνον εις την πρώτην φάσιν αλλά και εν συνεχεία η επανάστασις περιορίζεται εις τον στρατόν.

Διότι τότε, ούτος από καθοδηγητικόν στοιχείον μεταπίπτει εις απλούν όργανον αστυνομεύσεως. Από ηρωϊκός και λαοφιλής σημαιοφόρος της προόδου, καθίσταται, συν τω χρόνω αντιπαθής, ενισχυτής της αντιδράσεως.

7) Δεν επιτρέπεται συναλλαγή και συγχροτισμός με την χρεωκοπήσασαν ηγέτιδα τάξιν. Και τούτο διότι και επικίνδυνος είναι η τελευταία λόγω των διαβρωτικών ικανοτήτων της, και αφαιρεί από το εγχείρημα του Στρατού την ηθικήν δικαίωσιν.

8) Προσεκτική, αντικειμενική επιλογή των επαναστατικών στελεχών, εκ στοιχείων δυναμικών και αφθάρτων, εφαρμοζομένης εν τη πράξει της αξιοκρατίας.

9) Κοινωνική προβολή με τιμητικάς διακρίσεις, ως αμοιβή των υπηρεσιών προς την Πατρίδα. Ο κότινος αντί του χρυσίου προσιδιάζει εις τους Έλληνας.

10) Κινητοποίησις όλου του Λαού, εις εκτέλεσιν προγράμματος, με σαφείς και ιδία συντόμους στόχους.

→→→

Δεκέμβρης 1971, στην Πάντειο: Το προεδρείο του συνεδρίου με τον πρόεδρο της ΕΚΝΕ. Από τα δεξιά: Στάθης Δάγκλαρης, Μιλτ. Αναστασιάδης, Β. Λαζαρίδης, Κων. Βέννης, Γεώργ. Κωστόπουλος. Μπροστά απ' τους ομιλητές, ζωγραφισμένο σε πανί, το όρνιο της χούντας.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

→→→

11) Διαφώτισις (πλήρης μελέτη) δια την πραγματικήν έννοιαν της Ελευθερίας και της Δημοκρατίας. Πρέπει να καταστή αντιληπτόν ότι διερχόμεθα περίοδον της μαχομένης Δημοκρατίας δια την αυτοκάθαρσιν του θεσμού και την εγκαθίδρυσιν πραγματικής Δημοκρατίας υπευθύνων πολιτών.

12) Σωματική ισχυροποίησις : Δια της μετατροπής της χώρας εις ένα τεράστιον αθλητικόν πεδίον. Η ευγενής άμιλλα να ευρίσκη δικαίωσιν προνομίων (ειδικά βραβεία - ατομική προβολή - μείωσις θητείας - μικρά πρόσθετος βαθμολογία - εξεύρεσις εργασίας κλπ.) (*). Ανάπτυξις του αθλητισμού κυρίως, και δευτερευόντως του πρωταθλητισμού.

13) Ψυχική κάθαρσις της φυλής : Η αρετή είναι διδακτή, λέγει ο Σωκράτης. Και η Αρετή, ως και πάσα προσπάθεια πνευματικού ή ηθικού επηρεασμού, επιτυγχάνει, όταν ακολουθή τον έμμεσον τρόπον. Το Θέατρον, ο Κινηματογράφος, η Μουσική, αι Εικαστικαί Τέχναι, υπήρξαν μέχρι σήμερον εν πλήρει αστικώ καθεστώτι, οι κύριοι φορείς της διαβρώσεως του Έθνους και δη της νεολαίας.

Πάντοτε εις όλους αυτούς τους τομείς εκυριάρχουν οι κομμουνισταί και οι συνοδοιπόροι. Το ραδιόφωνον (θεατρικαί, μουσικαί εκπομπαί, χρησιμοποιούμενοι σκηνοθέται, ηθοποιοί, μουσικοί κλπ.). Το Εθνικόν Θέατρον. Το Σωματείον Ηθοποιών κλπ.

Η μακαρία τη λέξει ηγεσία είχε θεοποιήσει τους κακοτέχνους, τους κομμουνιστάς και τους διαστροφικούς.

Επομένως α) πλήρης κάθαρσις και β) μελετημένη μεταχείρισις συμφώνως προς τα επιστημονικά περί διαφωτίσεως δεδομένα (**) των προαναφερθέντων μέσων προς προώθησιν των σκοπών της Επαναστάσεως είναι επιβεβλημένη.

14) Η διακήρυξις ότι αντιμετωπίζομεν όχι απλώς τα προβλήματα του Κράτους αλλά της Φυλής. Η Επανάστασις είναι Εθνική. Και ο απόδημος Ελληνισμός είναι και ο ίδιος φορεύς ενεργητικός μιας καθολικής προσπαθείας, ψυχικής και πνευματικής ανατάσεως και υλικής προόδου των Πανελλήνων.

Καθήκον μας είναι να ενισχύσωμεν πνευματικά και ηθικά με την ιδέαν του Ελληνισμού (ανθρωπισμού) το δυναμικώτερον στοιχείον του Ελληνικού Έθνους, τον απόδημον Ελληνισμόν. Δι' αυτό πρέπει να αποσταλούν επιστήμονες όλων των κλάδων, ικανοί διαφωτισταί και οργανωτικά στελέχη εις το εξωτερικόν δια να βοηθήσουν εις την δημιουργίαν και εντοπίων στελεχών του αποδήμου Ελληνισμού, ώστε η δευτέρα, τρίτη και επέκεινα γενεαί αποδήμων να μη ενθυμούνται την Ελλάδα ως ευχάριστον τουριστικόν τόπον, αλλά ως Πατρίδα του ανθρωπίνου πνεύματος.

Τέλος να αντιμετωπισθή το μέγα πρόβλημα : Η Νεολαία. Η διάπλασις της Νέας Γενεάς. Το ιδανικόν μας. Ο Σκοπός μας. Η Λύτρωσις.

Εις την νέαν κοινωνίαν, την οποίαν εδημιούργησεν η Επανάστασις, εις το Νέο Κράτος, το οποίον συνέθεσε και του οποίου την εθνικήν πορείαν προδιαγράφει ο Καταστατικός Χάρτης της χώρας (***), προϊόν της επαναστατικής θελήσεως και της αποφάσεως του Ελληνικού Λαού να πορευθή αδεσμεύτως από το πολιτικόν παρελθόν, εμείς αυτοεστρατεύθημεν ως επιστήμονες και άνθρωποι και εδημιουργήσαμεν το Εθνικόν Κίνημα Νέων Επιστημόνων. Πιστεύομεν ότι δεν είναι ο τελικός μας σκοπός η αύξησις των μελών μας, αλλά η αρχή δημιουργικής δραστηριότητος. Διαδρομή έως τον τελικόν μας σκοπόν, Να αναδειχθή εκ των σπλάγχνων του Εθνικού Κινήματος Νέων Επιστημόνων η ηγεσία του Έθνους μας, η οποία θ' αγωνισθή δια την πραγμάτωσιν των ιδανικών του Ελληνισμού, και θα φέρη την νέαν θεώρησιν της ζωής, θα διδάξη ανδρισμόν εις τας ηγεσίας του δυτικού κόσμου. Φιλοδοξία μας η υστεροφημία ότι η γενεά μας θα παραδώση καλύτερον μέλλον εις τας επερχομένας γενεάς...». *(σελ.125-127)*.

* *Στο σημείο αυτό, το ΠΑΣΟΚ των τελευταίων δυο χρόνων ξεπέρασε ακόμη και τα τολμηρότερα όνειρα του Βέννη. Κατάφερε να βάλει ακόμη και στο σώμα των αξιωματικών των ενόπλων δυνάμεων τους Ολυμπιονίκες, εξασφαλίζοντάς τους ισόβια μισθοδοσία με βαθμολογική εξέλιξη κλπ...* Πάντως, αξίζει να προσέξουμε την πρόταση του Βέννη, που παρ' όλη τη φασιστική του παιδεία θεωρεί τη στρατιωτική θητεία ως κοινωνικό κακό, ώστε να προτείνει την μείωση του χρόνου της ως επιβράβευση...

** Φυσικά, ο Βέννης, σαν μέλος παλιά της «Τετάρτης Αυγούστου», έχει υπ' όψη του τα «επιστημονικά συγγράμματα» του Γκαίμπελς και, σαν υποστηρικτής της χούντας, πρέπει να έχει διαβάσει και τα σχετικά έργα του Γεωργίου Γεωργαλά.

*** Εδώ, μιλάει για το «σύνταγμα του 1968».

Αξίζει τον κόπο να εξετάσουμε κάπως αναλυτικότερα τα όσα είπε ο Κ. Βέννης στο συνέδριο.

Η έννοια της «φυλής» κατ' αρχήν, έννοια-τσίχλα όλων των αποχρώσεων του φασισμού και του εθνικοσοσιαλισμού, διαπνέει κυριολεκτικά την εισήγηση.

«Βασικότερο στοιχείο» της ιδεολογίας του Βέννη και του ΕΚΝΕ εμφανίζεται ο «εθνισμός», στοιχείο, δηλαδή, που πηγάζει από τη φυλετική συγγένεια των μελών του «έθνους», το οποίο αποτελεί τον κύριο άξονα γύρω απ' τον οποίο περιστρέφονται τα πάντα (άτομα ή κοινωνικά σύνολα).

Φυσικά, οι «εθνικές (βλ. εδαφικές) διεκδικήσεις» βρίσκονται πάντα *στην πρώτη γραμμή. Φανερά, όταν οι περιστάσεις το επιτρέπουν* - Καλυμμένα, όταν οι συνθήκες είναι αντίξοες. Η διευκρίνιση είναι απαραίτητη, αφού ένας «αμυντικός εθνισμός», με την έννοια της «ειρηνικής μετά των άλλων διαβιώσεως», είναι τουλάχιστον παρεξηγήσιμος, για να μην πούμε ότι οι γνήσιοι εθνικιστές θα τον θεωρούσαν προδοσία.

> *Στο σημείο αυτό, μπορεί κανείς να εντοπίσει και το πρώτο σημείο διαφωνίας με τη χούντα, που κινούμενη από ξένα (ΗΠΑ) κέντρα, έχει επίγνωση ότι υπηρετεί και ξένα συμφέροντα, τα οποία κάθε άλλο παρά ανέχονται «εθνισμούς». Άλλωστε, ήδη, η χούντα δρομολογεί τις εξελίξεις στην Κύπρο (ήδη από το 1971, ο Γ. Γρίβας βρίσκεται στην Κύπρο όπου οργανώνει την ΕΟΚΑ Β' και την ανατροπή του Μακαρίου). Είναι χαρακτηριστικό το ότι ο Βέννης (όπως κι όλοι οι «εθνικιστές» της εποχής) δεν βγάζει «κιχ» περί Κύπρου.*

Για να υλοποιηθούν τα «ιδανικά» αυτής της ιδεολογίας, ο Βέννης προτείνει :

→→→

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

→→→

- «Ταχεία προώθηση νέων δυνάμεων» στην ηγεσία.

  Δεύτερο σημείο «τριβής» με την χούντα.

  Φυσικά, ο Βέννης δεν αποβλέπει - τουλάχιστον όχι στο προβλεπτό μέλλον, να γίνει Παπακός στη θέση του Παπακού. Μιλάει για τη «μέση στελέχωση» του καθεστώτος. Αυτή η «μέση στελέχωση» προέρχεται, βέβαια, από την προχουντική δεξιά. Αυτόν τον μηχανισμό - που τον θεωρούν «μαλθακό» - θέλουν να ξηλώσουν οι «τεταρταυγουστιανοί». Η χούντα, ωστόσο, δεν είναι διατεθειμένη να τον ξηλώσει. Όχι μόνο επειδή της χρειάζεται, αλλά και επειδή ο μηχανισμός αυτός προστατεύεται από τους επικυρίαρχους Αμερικανούς. Η χούντα, λοιπόν, είναι αποφασισμένη να μην επιτρέψει στους μεταξικούς να διαταράξουν τις σχέσεις της με την ΕΡΕ και με τους βασιλικούς. Βλέπετε, ανεξαρτήτως εκλογών, τα κουκιά είναι κουκιά.
- Την λήψη αμέσων μέτρων που θα καταστήσουν μεγάλα τμήματα του πληθυσμού «υπεύθυνα», δηλαδή συνυπεύθυνα της πολιτικής του δικτατορικού καθεστώτος. Φυσικά, εμπνευσμένος από τις φασιστικές αρχές του συντεχνιακού / τεχνοκρατικού κράτους, ο Βέννης τονίζει ότι θα υπάρχουν «διαφοραί αναλόγως της θέσεως την κατέχει έκαστος»...
- Ο Βέννης δέχεται κατ' αρχή το «τρίπτυχο» των «θεμελειωδών αξιών» της «κοσμοθεωρίας του Ελληνισμού» : «Πατρίς, Θρησκεία, Οικογένεια». Θέλει να πει, βέβαια, σαν καλός εθνικοσοσιαλιστής που είναι, πώς η Πατρίδα, δεν μπορεί να είναι Πατρίδα, αν δεν είναι φυλετική κι αν δεν σημαίνει «Ένα Κράτος, Ένας Λαός, Ένας Αρχηγός» (κατά το χιτλερικό «Ein Reich, Ein Volk, Ein Führer»). Φυσικά, η Θρησκεία θα πρέπει να είναι και αυτή φυλετική κι όχι «διεθνιστική» σαν το Χριστιανισμό. Όσο για την Οικογένεια, δεν είναι παρά ένας τρόπος παραγωγής παιδιών που θα γίνουν καλοί εθνικοσοσιαλιστές (κι όταν απαιτηθεί θα καταδίδουν ακόμη και τους γονείς και τ' αδέλφια τους) και καλό κρέας για τα κανόνια.

  Θέλει να τα πει, αλλά δεν τα λέει. Ο Παπακός, όπως φαίνεται, «δεν μπαίνει στο νόημα». «Πιστός» χριστιανός, όπως είναι, ακούει μόνο μια «προσβολή» κατά της θρησκείας του και εξανίσταται. Ο Βέννης «του τα γυρίζει» και τον καθησυχάζει. Κι ο Παπακός ηρεμεί και - για να μην μείνει πίσω - αμολάει την παραβολή με τον «Μάγειρο».
- Απαγόρευση κάθε «συναλλαγής» και «συγκρουσμού» (sic) με την παλιά άρχουσα τάξη.

  Μα, είναι η εποχή που η χούντα πιέζεται από τους Αμερικανούς να «πολιτικοποιηθεί». Ήδη έχουν αρχίσει κάποιες επαφές με την ηγεσία της ΕΡΕ (ο Αβέρωφ συμμετέχει το Νοέμβρη του '71 στη σύσκεψη της Ρώμης για το Κυπριακό), ενώ διευρύνονται τα ανοίγματα προς τον Σπύρο Μαρκεζίνη και το Κόμμα των Προοδευτικών...

  Ο Παπακός σπεύδει, λοιπόν, να ζητήσει από τους συνέδρους να μην είναι τόσο «αυστηροί» με την παλιά ηγεσία.

Αυτά, λοιπόν, προτείνει ο Βέννης σε γενικές γραμμές. Αυτά, συν την απαραίτητη φασιστοποίηση του λαού, με πολλούς και διάφορους τρόπους : Τακτική όχι μόνο «καμτσικιού», αλλά και «καρώτου» (αμοιβές κάθε λογής στους «πατριώτες»). Άσκηση αυστηρής λογοκρισίας σε ραδιόφωνο, θέατρο, κινηματογράφο, μουσική κλπ., ώστε να εξουδετερωθούν «οι κομμουνισταί και οι διαστροφικοί» (για να μπορέσουμε να διδάξουμε «ανδρισμό» στους άλλους). «Σωματική ισχυροποίηση»; με την μετατροπή της χώρας σε αθλητικό τσίρκο.

Τα ίδια - πάνω-κάτω - είπαν κι οι υπόλοιποι εισηγητές στο συνέδριο, μιλώντας περί διαφόρων θεμάτων. Από τον πίνακα περιεχομένων του τόμου των πρακτικών, αντιγράφουμε τον κατάλογο των ομιλητών και των θεμάτων :

Γεώργιος Κωστόπουλος (Καθηγητής του Πανεπιστημίου της Αριζόνας των ΗΠΑ - Πρόεδρος παραρτήματος ΕΚΝΕ Αριζόνας) :
«Απόδημος Ελληνισμός».

Πέτρος Κωστάκος (Φιλόλογος) :
«Η ελληνική παιδεία και τα προβλήματά της».

Κυριάκος Αλεξάνδρου (Δικηγόρος) :
«Οι έμμεσοι φορείς διαπλάσεως των κοινωνιών».

Βασίλειος Εικοσιπένταρχος (Οικονομολόγος) :
«Σλαβισμός και Ελλάς».

Χρήστος Μπουρτσάλας (Μηχανικός) :
«Τεχνικός πολιτισμός και πνευματική ισορροπία».

Ιωάννης Πιρπιρής (Πολιτειολόγος) :
«Ολοκληρωτισμός - Δημοκρατία - Εθνοκρατία».

Νικόλαος Κριθαράς (Δικηγόρος) :
«Ιστορική διαδρομή του Ελληνικού Έθνους».

Παρασκευή-Βούλα Αναγνώστου (Δικηγόρος) :
«Η γυναίκα ως αποφασιστικός παράγων διαμορφώσεως της νέας υγιούς κοινωνίας».

Κωνσταντίνος Πανίτσας (Δικηγόρος) :
«Η Ελλάς προ της Επαναστάσεως».

Αντώνιος Μίχος (Δικηγόρος) :
«Ο Ελληνισμός και η διεθνής αποστολή του».

Θεοδόσιος Παπαδέας (Οικονομολόγος) :
«Οικονομική δομή της νέας κοινωνίας».

Κωνσταντίνος Ξανθάκος (Φοιτητής ΑΣΟΕΕ) :
«Οι φοιτηταί εις την Επανάστασιν της Νέας Γενεάς».

Ελένη Μελέα (Φοιτήτρια ΑΣΟΕΕ) :
«Το εθνικόν πάθος, η πνευματική καλλιέργεια και η εκλεκτική δόνησις : η σημαία και η διέξοδος της νεωτέρας γενεάς».

Ελευθέριος Αγγελάκος (Δικηγόρος) :
«Οι πολεμοκάπηλοι ειρηνισταί».

→→→

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

→→→

Κωνσταντίνος Βέννης (Δικηγόρος) :
«Τομή εις τα παγκόσμια κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα».

Ιωάννης Αδαμόπουλος (Δικηγόρος) :
«Η επανάστασις των νέων καθολικών πνευματικόν κίνημα» (sic).

Λόγω του περιορισμένου χώρου, αλλά κι επειδή δεν αξίζει τον κόπο, δεν θα προχωρήσουμε στην ανάλυση της κάθε επί μέρους εισήγησης. Θα περιοριστούμε στην παράθεση μόνο κάποιων χαρακτηριστικών (για το «πνεύμα» των ομιλητών και της εποχής) περικοπών.

«... Ο Απόδημος Ελληνισμός είναι επίσης η φυλετική επέκτασις του Ελλαδικού Ελληνισμού... Στερούμεθα συγγενών εθνών... Υποκατάστατον συγγενούς φυλής δύναται να αποτελέση ο Απόδημος Ελληνισμός...».

Γεώργιος Κωστόπουλος (σελ.17-18).

«...Βεβαίως 'Η ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ - ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ - ΙΣΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΕΥΣΙΝ'...».

Πέτρος Κωστάκος (σελ.30).

«... Πιστεύομεν εις την Επανάστασιν και φιλοδοξούμεν ότι θα δημιουργήσωμεν την ιδικήν μας Επανάστασιν επ' ωφελεία μεγίστη της Πατρίδος. Κάθε εμπόδιον μικρόν ή μεγάλον σημαντικόν ή ασήμαντον ορατόν ή αόρατον θα εντοπισθή, θα υπερπηδηθή και η Ελλάς θα εισέλθη, αισίως, εις την λεωφόρον των πεπρωμένων της. Πας όστις έχει διάφορον γνώμην θα παραμερισθή και θα απομονωθή. Οι έρποντες θα ποδοπατηθούν και τα ηνία του άρματος του Έθνους θα παραμείνουν εις χείρας στιβαράς, εις χείρας εντίμους και αμολύντους, εις χείρας Ελληνικάς...».

Πέτρος Κωστάκος (σελ.31-32).

(Να είχε άραγε υπ' όψη του ο Κωστάκος τα «καθαρά χέρια» του Λαδά ή τα «λαδωμένα» του Μ. Μπαλόπουλου;).

«...Όλος ο τύπος *(στις δυτικές χώρες)* βάλλει εν συγχορδία κατά των στρατιωτικών ή αστυνομικών δυνάμεων κρατών δια δήθεν βαναυσότητας εις την επιβολήν του νόμου και ουδέν γνωρίζει δια τας πράξεις εκείνων οι οποίοι προεκάλεσαν την δημοσίαν δύναμιν να κινηθή. Καταιγιστικώς βάλλεται πας όστις αποκαλύπτει δημοσίως το πώς λειτουργούν σήμερον τα μέσα μαζικής δημοσιότητος. Εις αναρχικός ή κομμουνιστής συλλαμβάνεται ή φονεύεται εις σύγκρουσιν μετά των νομίμων δυνάμεων μιας χώρας και αμέσως εν συγχορδία ο Δυτικός τύπος στιγματίζει, θρηνεί και ηρωποιεί *(sic)* τούτον... Καταιγίς πορνογραφικών έργων έχει ενσκήψει, ίνα διαπλασθούν άνθρωποι μη ενδιαφερόμενοι δι' ουδέν άλλο πλην της συνεχούς σεξουαλικής απολαύσεως ... Μεθ' όλων των ανωτέρω συμβαδίζει η σαρωτική και βάσει επιμελώς καταστρωμένου επιτελικού σχεδίου, διάδοσις της χρήσεως των ναρκωτικών... Ως όπλο *(τα ναρκωτικά)* εφηρμόσθη υπό των Κινέζων εναντίον του αμερικανικού στρατού εις τον πόλεμον της Κορέας και του Βιετνάμ... και τρίτον μη δυνηθή *(η νεολαία υπό την επήρεια των ναρκωτικών, των πορνογραφημάτων και της αναρχοκομμουνιστικής προπαγάνδας)* να διαδεχθή όταν έλθη ο χρόνος εις την κρατικήν εξουσίαν την σημερινήν ηγεσίαν επαξίως, διότι πώς θα κυβερνήση εις όλα τα κλιμάκια της ιεραρχίας ο τοξικομανής, ο αποχαυνωμένος από τας ακολασίας, ο μηδενιστής;... Το Εθνικόν Κίνημα Νέων Επιστημόνων κατόπιν των ανωτέρω διαπιστώσεων και δι' ιδικήν μας σωτηρίαν εκ της διαβρωτικής επιθέσεως προτείνει την ίδρυσιν ενός Κέντρου Ερευνών και Εφαρμογής, Πανεπιστημιακού επιπέδου, επηνδρωμένον εις πρώτην φάσιν δι' εθελοντών επιστημόνων διαθετόντων πίστιν μάρτυρος εις τα εθνικά μας ιδεώδη και σαφή εθνοκρατικήν ιδεολογικήν προέλευσιν. Το Κέντρον τούτο θα ερευνά τας ατελείας της κοινωνίας, την παρακμήν του ιδεολογικού πιστεύω, την αναζήτησιν των νέων πιστεύω, την επικρατούσαν σύγχυσιν ιδεών, τα μέσα άτινα χρησιμοποιεί ο Ανατολικός σκοταδισμός δια την διάβρωσιν, την μεθόδευσιν αριστοτεχνικής εθνικής προπαγάνδας αρμοζούσης εις έκαστον πνευματικόν επίπεδον... Το κέντρον τούτο να λειτουργή και ως ανωτάτη σχολή εις ην αναγκαστικώς να φοιτούν οι προτιθέμενοι να στελεχώσουν τον αγώνα τούτον εις το μέλλον...».

Κυριάκος Αλεξάνδρου (σελ.37-41).

«... Εξ άλλου η έναντι της Ιστορίας ευθύνη επιτάσσει να αγωνισθώμεν και δια την απελευθέρωσιν μη εισέτι ελευθέρων Ελλήνων και Ελληνικών εδαφών...Επίσης, άπαντα τα βορείως της Ελλάδος σλαβικά έθνη, των οποίων η βαρβαρική ιδιοσυγκρασία εξακολουθεί υπάρχουσα εις μεγάλον βαθμόν, αισθάνονται έναντι του Ελληνικού Έθνους ένα αγχώδες σύμπλεγμα. Το σύμπλεγμα της κατωτερότητος της φυλής των έναντι των εκπολιτιστών των... Ακόμη κι αν παύσουν οι σλάβοι να είναι κομμουνισταί, θα εξακολουθήσουν να είναι εχθροί μας, διότι θα υπάρχουν αι αυταί επεκτατικαί ανάγκαι, αι ανέκαθεν υπάρξασαι... αποτελεί ζωτικήν ανάγκην του Μέλλοντος του Έθνους μας, να αναπτύξωμεν τόσον ημείς σήμερον, όσον και αι επερχόμεναι γενεαί Πνεύμα Ακριτικόν, Πνεύμα μονίμως Έτοιμον, μονίμως Προπαρασκευασμένον να αντιμετωπίση τον θέσει μόνιμον εχθρόν της Ελληνικής Παρουσίας εις τον χώρον αυτόν της Γης...».

Βασίλειος Εικοσιπένταρχος (σελ. 45-48).

«... Μέχρι του Β' Παγκοσμίου Πολέμου ο Δυτικός κόσμος αντετίθετο και ορθώς εις τον Ανατολικόν Κόσμον, τον Μαρξιστικόν, ως εκπροσωπούντα την θεότητα του υλισμού και μόνον. Μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου οι Λαοί των Δυτικών Χωρών εξηκολούθουν να διατηρούν τα αυτά ιδανικά προσβλέποντες ένα ευτυχές μέλλον. Οι υπεύθυνοι όμως των τυχών των τεχνοκράται, τεχνιέντως εκάλεσαν τους λαούς των χωρών των να λατρεύσουν και να γονυπετήσουν προ του αυτού Θεού με τους Μαρξιστάς, του Θεού της Ύλης... Το Ελληνικό Πνεύμα θα επαναδώση την ελλείπουσα φιλοσοφικήν θεώρησιν εις τους παραπαίοντας εν ευημερία λαούς...».

Χρήστος Μποιρτζάλας (σελ. 54-55).

(Σε άλλα σημεία του τόμου, αναφέρεται ως Μποιρτσάλας ή Μπρουτσάλας).

«... Η αρμονικότης του κοινωνικού βίου μιας ομάδος ανθρώπων και δη ενός λαού αν και αποδεικνύεται διαρκώς ως συμφέρουσα υφίσταται εν τούτοις διαταραχάς τινάς προερχομένας εκ της αντιληπτικής διαφοράς ήτις υφίσταται μεταξύ των ανθρώπων (ως ατόμων ή επί μέρους ομάδων) όταν οι άνθρωποι ευρίσκονται προ των κοινού ενδιαφέροντος προβλημάτων άτινα δημιουργούνται κατά την πορείαν του ως είρηται κοινωνικού βίου...»

Ιωάννης Πιρπιρής (σελ. 59).

(Σαφέστατο ! Ε;)

→→→

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

→→→

«... Τον ολοκληρωτισμό δε ηθέλησαν τινές ταυτόσημον με την δικτατορίαν. Διαφωνούμεν. Διότι η δικτατορία ως ενεφανίσθη το πρώτον εν Ρώμη ελάμβανεν χώραν εις εποχάς κατά τας οποίας το κράτος υπό την δημοκρατικήν του σύνθεσιν ευρίσκετο προ μεγάλων κινδύνων εσωτερικών ή εξωτερικών και λόγω αδυναμίας αντιμετωπίσεώς των περιήρχετο εις αδιέξοδον. Τότε την διακυβέρνησιν της χώρας ανελάμβανον εν πρόσωπον διαθέτον ηθικά και πνευματικά προσόντα και εν συνδυασμώ με την ικανότητα επιβολής συνεκέντρωνεν απάσας τας εξουσίας εις χείρας του και ενήργει πλέον κατά βούλησιν επί τόσον χρόνον, όστις ήτο απαραίτητος δια την εξουδετέρωσιν των κινδύνων... Η νέμεσις δεν είναι δικαίωμα αλλά καθήκον των υγειών κοινωνιών και η ποινή δεν είναι εκδίκησις αλλά νόμιμος άμυνα και προπαντός παραδειγματισμός καθ' ήσσονα λόγον όσον είναι παραδειγματισμός και ηθική ανάγκη η τιμητική διάκρισις όσων προσέφεραν εις το έθνος πέραν της απλής εκδηλώσεως του καθήκοντος...».

Ιωάννης Πυρπυρής (σελ. 61-62).

«... 'Είναι τοιαύτη η βιολογική δύναμις της ελληνικής φυλής, ώστε εάν δεν κατετρύχετο από τας διαιρέσεις θα εκυβέρνα τον κόσμον και θα ήτο προς το καλόν του'. Η φράσις αυτή εγράφη υπό του Βίσμαρκ εις την επί διδακτορία διατριβήν του και με θέμα η 'Ελληνική φυλή'... Επιβάλλεται η απόλυτος εσωτερική ενότης. Η ενότης υπερηφάνου, ελευθέρου και πειθαρχημένου λαού... Ανάγκην κηδεμόνων δεν έχομεν... Εκφράζομε και ημείς την άσβεστον βιολογική δύναμι της φυλής μας. Φιλοδοξούμε να δημιουργήσουμε την ιθύνουσα τάξι της αύριον εις τον ελληνικόν χώρον. Διότι πιστεύομεν, ότι είναι ανάγκη να δημιουργηθή πραγματική ιθύνουσα τάξις...»

Νικόλαος Κριθαράς (σελ. 67-71).

«... Ακούομεν, ότι εις ωρισμένα κράτη, αι γυναίκες δημιουργούν μίαν 'κίνησιν προς απελευθέρωσίν των'. Δεν γνωρίζομεν, εάν αι γυναίκες αυταί, έχουν υπ' όψιν των από ποίον δυνάστην οφείλουν πράγματι να απελευθερωθούν.... Έχουν απωλέσει τα μέτρα συγκρίσεως και επομένως η κρίσις των δεν λειτουργεί ορθώς... Κατ' αρχήν η γυναίκα είναι ο διαπλαστικός φορεύς της πρώτης περιόδου του νέου ανθρώπου που έρχεται στον κόσμο... Ο δεύτερος μεγάλος ρόλος της γυναικός είναι ο μοναδικός εις την φύσιν ρόλος του συνεκτικού κρίκου της οικογενείας... Ειδικώτερον, αι Ελληνίδες οφείλουν να μετάσχουν ενεργώτερον εις την οικοδόμησιν της Νέας Υγιούς Ελληνικής Κοινωνίας... δυστυχώς υπάρχουν και εντός της Ελληνικής Κοινωνίας γυναίκες, αι οποίαι παρεσύρθησαν από ιδεολογίας αρνητικάς προς την ανθρωπίνην αξιοπρέπειαν. Εποτίσθησαν με συνθήματα διακραυγάζοντα την υποδούλωσιν της Πατρίδος των εις το Πανσλαβικόν Κράτος και την εξαθλίωσιν της γυναικός...».

Παρασκευή Αναγνώστου (σελ. 75-77).

→→→

Ο Λάκης (Θεόφιλος) Α. Ιωαννίδης, κατά τις επιστημονικές του ενασχολήσεις, στο Παρίσι, όπου τον έστειλε η χούντα να σπουδάσει,. (Από το βιβλίο του «Γιατί διαλέξαμε τον Καραμανλή», Θεσσαλονίκη 1976, σελ. 168). Ο Λάκης θεωρείται ο «πρωτοπόρος» των «κινήσεων νέων επιστημόνων»

Συμμετοχὴ στὶς ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Ντὲ Γκὼλ στὸ Παρίσι, ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν. Μάϊος 1968.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

→→→

«... Όσοι εξ ημών - και ευρίσκονται πολλοί εις την αίθουσαν ταύτην - προσεπαθήσαμεν να δώσωμεν τον παλμόν μας και την φλόγα μας εις την παράταξιν *(Σημ. του Α δηλαδή στην Ε.Ρ.Ε.)* κατηγορούμεθα ως εξτρεμισταί των άκρων όχι υπό των αντιπάλων, αλλ' υπό των υποτιθεμένων φίλων μας, εντός της παρατάξεώς μας. Το κόμμα μας πλέον δεν μας εξέφραζεν. Η σημαία του δεν ανήκεν εις ημάς - ποτέ δεν μας την έδωκαν - οι ηγέται μας έπλεκαν τα ιδικά των όνειρα, τα όνειρα μιας Ελλάδος διαφόρου εκείνης, την οποίαν οραματιζόμεθα. Μίαν Ελλάδα συνδιαλλαγής, κομματικών παθών, ψεύδους και συνεργασίας κρυφής και φανεράς μετά του κομμουνισμού. Είχομεν πλέον παραμείνει ορφανοί ηγέτου, αλλ' ουχί ορφανοί ιδεών και ιδανικών. Τας ιδέας και τα ιδανικά μας εξέφρασε την αυγήν της 21ης Απριλίου ο στρατός...».

Κωνσταντίνος Πανίτσας (σελ. 85-86)

«... Αξίωμά μας είναι αι ηυξημέναι υποχρεώσεις μας και ευθύναι και αι μειωμέναι απαιτήσεις.

Αδήριτος ανάγκη η υποταγή εις τα κελεύσματα της φυσικής νομοτελείας...»

Αντώνιος Μίχος (σελ. 91).

«... Περαίνομεν με το να τονίσωμεν τούτο ακριβώς. Ότι πάσα σκέψις, πάσα σχεδίασις, κάθε λήξις (sic) αποφάσεως, εν τη ασκήσει της οικονομικής δομής, δέον όπως αποσκοπεί εις την εξυπηρέτησιν του εθνικού μας συμφέροντος τουτέστιν εις την υλοποίησιν της εθνοκρατίας...»

Θεοδόσιος Παπαδέας (σελ. 100).

«... Την σύγχισιν (sic) ταύτην έρχεται να επιδεινώση η καλοδουλεμένη μηχανή της προπαγάνδας των ερυθρών και των συνοδοιπόρων των, υπό τον μανδύα του νέου κύματος της 'προοδευτικής' ιδεολογίας και του νεωτερισμού. Περισσότερον ευαίσθητοι οι νέοι, εμφορούμενοι από καλήν πίστιν είναι τα θύματα και ο στόχος της προπαγάνδας. Άπειροι μη έχοντες ιδεολογίαν επιλογής, λόγω της αδρανείας της εθνικής παρατάξεως, πίπτουν βορά εις τους όνυχας της άρκτου και του αναρχισμού...

Ολιγότερον μολυσμένοι από τα φαύλα κατάλοιπα του παρελθόντος θα δημιουργήσωμεν το κατόρθωμα και θα καθορίσωμεν την σωστήν δόσιν της ύλης και του πνεύματος. Θα εξανθρωπίσωμεν τον ψυχρόν τεχνοκράτην και θα ισορροπήσωμεν τους ανισορρόπους (ψυχή τε και πνεύματι) δια της διοχετεύσεως της ωραιοτέρας των ιδεών, της Εθνικής Ιδέας...».

Κωνσταντίνος Ξανθάκος (σελ. 103).

«... Ένα όμως ευαίσθητο μάτι διακρίνει με μεγάλην ευκολίαν ότι η Διεθνής Αριστερά τρίβει τα χέρια της εις τοιαύτας περιπτώσεις και υποδαυλίζει την αναρχίαν δηλ. μεγενθύνει (sic) τας μικροαφορμάς ή πολλάκις δημιουργεί και ζητήματα εκ του μηδενός δια τον προφανή λόγον της αποσαθρώσεως των Δυτικών Κοινωνιών.

Εις αυτό το σημείον πρέπει να δοθή ιδιαιτέρα προσοχή εις το ότι τοιαύτης φύσεως πολυτελείας ως συγκρούσεις, αναρχίαν, απεργίας και τα τοιαύτα, δεν επιτρέπουν αι χώραι του Σιδηρού Παραπετάσματος...».

Κωνσταντίνος Ξανθάκος (απαντώντας σε ερώτηση του Κυριάκου Αλεξάνδρου, σελ. 105).

«... Η καταστροφική μανία των εξάλλων νέων της Δύσεως, οι οποίοι μετά τόσους αιώνες πολιτισμού, υψώνουν τους γρόνθους εις ένδειξιν λατρείας βαρβαρικών προτύπων δεν αποδεικνύει παρά το υποσυνείδητον μίσος των κατά των κοινωνιών των, αι οποίαι δεν τους επροστάτευσαν και δεν τους καθωδήγησαν εις τον ορθόν δρόμον της δημιουργίας.

Η μιμητική τάσις των Ανατολικών Νεολαιών έχει άλλην ερμηνείαν. Είναι η μόνη δυνατή αποδοκιμασία των στυγνών και αποτυχημένων καθεστώτων των. Είναι ο οποιοσδήποτε τρόπος φυγής μιας τραγικής γενεάς, η οποία από εκδίκησιν μεταπίπτει από το ένα άκρον εις το άλλο.

Ευτυχώς, η διαφθορά της νεολαίας της Δύσεως απειροελάχιστον μόνον μέρος της Ελληνικής νεολαίας έθιξεν...

... Έφθασε λοιπόν η ώρα να επαναλάβωμεν το από αιώνων πρώτιστον καθήκον της ΦΥΛΗΣ ΑΥΤΗΣ. Να δώσωμεν το παράδειγμα...».

Ελένη Μελέα (σελ. 108-109).

«... Ο ελληνικός λαός, διακρινόμενος δια την φιλειρηνικότητά του, την αγάπην του δια τους άλλους λαούς και την προσήλωσίν των εις την διεθνή συνεργασίαν δεν έχει, ασφαλώς, ανάγκην να λάβη από κανένα μαθήματα φιλειρηνισμού. Οι διάφοροι τροβαδούροι της ειρήνης, αν τολμούν, ας μεταβούν εις άλλας χώρας, εις εκείνας που έχουν μεταβάλει την ειρήνην εις ειρηνοκαπηλείαν, δια να τραγουδήσουν τα ειρηνόφιλα άσματά των. Διότι η χώρα μας, ουδέποτε αποδυθείσα εις επιθετικούς πολέμους, είναι εις θέσιν να δώση μαθήματα υπέρ της ειρήνης και εις τους; πολεμοκαπήλους και εις τα όργανά τους, μουσικά ή άλλα...».

Ελευθέριος Αγγελάκος (σελ. 116-120).

«... Η αποστολή όμως της Επαναστάσεως είχεν και εν (sic) έτερον βασικόν και θεμελιώδη σκοπόν.

Ώφειλεν να επιλύση εις πρώτην φάσιν την κρίσιν, και να πραγματοποιήση εν συνεχεία τας ευρυτέρας επιθυμίας και τους οραματισμούς της φυλής.

Και η Εθνική Κρίσις δεν ήτο δυνατόν να επιλυθή, εάν δεν εξηφανίζοντο οριστικώς και αμετακλήτως από το προσκήνιον τα αίτια και οι φορείς οίτινες εξέθρεψαν και εδημιούργησαν ταύτην...».

Ιωάννης Αδαμόπουλος (σελ. 133).

« Κύριοι,

Οφείλω να σας ομολογήσω ότι και ημείς διά την σωτηρίαν της πατρίδος, παρενομήσαμεν την νύκτα της 21ης Απριλίου 1967. ..».

Στυλιανός Παπακός (κηρύσσοντας τη λήξη του συνεδρίου της ΕΚΝΕ).

Στο συνέδριο παραβρέθηκαν : οι αντιπρόεδροι της χούντας Στ. Παπακός και Ν. Μακαρέζος, ο υπουργός πολιτισμού Παναγιωτάκης, οι υφυπουργοί Τσάκωνας, Κοζώνης, Κ. Παπαδόπουλος (αδελφός του δικτάτορα) και ο γενικός γραμματέας Α. Σκαρμαλιωράκης. Στο συνέδριο έστειλαν «χαιρετίσματα» ο δήμαρχος της πόλης Τέμπη της Αριζόνας (ΗΠΑ), Ντέιλ Σαμγουέτ και η γιατρός κι εκπρόσωπος του ΕΚΝΕ στην Αϊόβα (ΗΠΑ), Ronda Hurlbut.

ΕΓΩ, Η ΧΟΥΝΤΑ ΚΑΙ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΦΙΛΗ...

Γεννήθηκα ένα χρόνο μετά την πτώση της χούντας και έτσι δεν πρόλαβα να ζήσω καθόλου το σημαντικότερο, απ'όλες τις απόψεις, γεγονός της νεότερης ελληνικής ιστορίας (κατά την τελευταία 30ετία). Ο λόγος μου συνεπώς είναι ως ένα σημείο ελλειμματικός, αφού οι αναμνήσεις δεν τον κατατρέχουν, αλλά και αποστασιοποιημένος.

Παρ' όλ' αυτά η πληροφόρηση που έχω για το θέμα, είτε από τα διάφορα βιβλία, είτε από τους γονείς μου, είτε από κάποιους μεγαλύτερους σε ηλικία γνωστούς και φίλους μου είναι ιδιαίτερα επαρκής, αν και για πολλούς υποκειμενική: Μια ομάδα στρατιωτικών κάνει πραξικόπημα εναντίον της τότε "Βασιλευομένης Δημοκρατίας" καταλύοντας τις συνταγματικές προφάσεις της, επεκτείνοντας έτσι το καθεστώς ανελευθερίας που ήδη επικρατούσε (με τη συμπαράσταση, βέβαια, του κύριου στυλοβάτη του κράτους, του στρατού). Ο λαός αρχικά δεν αντέδρασε, πέρα από κάποιες μεμονωμένες περιπτώσεις. Στη συνέχεια μερίδα λαού, επηρεασμένη από το κλίμα αμφισβήτησης που επικρατούσε παγκόσμια, από την αριστερά, αλλά και από τα εγκλήματα του καθεστώτος ενάντια σε ό,τι θεωρούσε εχθρικό (φυλακίσεις, εκτοπίσεις και βασανιστήρια κατά κομμουνιστών, αναρχικών, δημοκρατικών...), άρχισε να οργανώνεται καλύτερα προκαλώντας αντιδράσεις εξεγερτικού χαρακτήρα, όπως η κατάληψη της Νομικής το '72 και του Πολυτεχνείου το '73.

Φαινομενικά τα λαϊκά όνειρα έπαιρναν σάρκα και οστά. Οι ελπίδες για εγκαθίδρυση ενός ελεύθερου καθεστώτος (εντελώς διαφορετικού απ' όλα τα προηγούμενα) παράλληλα με την πτώση της χούντας έδιναν και έπαιρναν. Κάπου εκεί όμως μπήκαν στη μέση οι τυχοδιωκτικές φιλοδοξίες των κάθε λογής καιροσκόπων ("εξόριστων" πολιτικών και μη), οι συντηρητικές πεποιθήσεις της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού αλλά και οι πιέσεις από τους διεθνείς εξουσιαστικούς (οικονομικούς και πολιτικούς) κύκλους και τους προέκυψε "Κοινοβουλευτική Δημοκρατία" και Καραμανλής. Βλέποντας, λοιπόν, ο μεγάλος αυτός λαοπλάνος την αμηχανία του προοδευτικού κινήματος, του έδωσε το τελειωτικό χτύπημα: Άμεση νομιμοποίηση των Κομμουνιστικών κομμάτων μετατρεποντάς τα - με αυτό τον τρόπο - σε λύκους χωρίς δόντια. Βλέπετε, οι φυλακές και οι εξορίες γι' αυτούς που τις ζήσανε δεν ήταν και απλό πράγμα - είναι και ο αγώνας της επιβίωσης σκληρός... - που, λοιπόν, σκέψεις για ανατροπές (βέβαια, επίσημα, πάντα ελπίζουν στην Επανάσταση).

Από κει και πέρα ο καθένας πήρε την πορεία του και εισχώρησε με το ένα ή τον άλλο τρόπο στο χωνευτήρι της μεταπολίτευσης. Που, όμως, δεν διέφερε ουσιαστικά από το προηγούμενο καθεστώς (πέρα από τους διωγμούς των αριστερών). Η οικονομία, όπως την ξέρουμε, συνέχισε να υφίσταται. Τα αφεντικά, να υπάρχουν και να αυξάνουν "δημοκρατικά" τα κέρδη τους. Η κοινωνία, να πληρώνει τους φόρους της και μάλιστα περισσότερους αφού όπως της είπανε οι «από πάνω» έπρεπε να γίνει αναστύλωση του διαλυμένου κράτους (σήμερα την αναστύλωση τη λένε εκσυγχρονισμό). Η αστυνομία, να κατακτά ένα καινούργιο ρόλο, αυτόν της διαφύλαξης της συνταγματικής νομιμότητας, αλλά και να δολοφονεί με πιο... προοδευτικό πλέον προσωπείο. Ο Στρατός, να αγοράζει καινούργια και πιο εκσυγχρονισμένα όπλα (ενισχύοντας σταδιακά τη θέση του), αλλά και να γαμεί τη ζωή της νεολαίας στερώντας της δύο δημιουργικά χρόνια. Το κράτος και τα κόμματα βρήκαν καινούργιους εχθρούς (αναρχικούς, αριστεριστές κτλ). Ο κόσμος, να βγαίνει (τουλάχιστον τα πρώτα χρόνια) πιο πολύ στους δρόμους δηλώνοντας τις ανώδυνες, τις περισσότερες φορές, πολιτικές πεποιθήσεις του, και τέλος - το πιο ωραίο - όλοι ή σχεδόν όλοι να δηλώνουν αντιχουντικοί και αριστεροί αγωνιστές!

Κάπως έτσι, λοιπόν, ήρθε το ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου στην εξουσία, «σοσιαλίζοντας» την κρατικο-φιλελεύθερη δημοκρατία μας και ισοπεδώνοντας όποια αξία είχε μείνει ζωντανή. Η λογική του «ότι φάμε, ότι πιούμε κι ότι αρπάξει ο κώλος μας» που καλλιέργησαν με ξεχωριστή επιμέλεια οι «σοσιαλιστές» Πασόκοι δεν είχε ουσιαστικό αντίπαλο, αφού ο περισσότερος κόσμος, όντας στερημένος από αρκετά καταναλωτικά αγαθά της δυτικής ευμάρειας, αποδείχθηκε ιδιαίτερα λιγούρης και συμφεροντολόγος. Σήμερα δεν νοείται μικρομεσαίος νεοέλληνας, με σχετικά προοδευτικές ιδέες που να μην έχει δύο τουλάχιστον αμάξια, αυθαίρετο εξοχικό σε παραλία και τα παιδιά του διορισμένα στο δημόσιο από κάποιον πράσινο βουλευτή. Το ΠΑΣΟΚ συνέχισε τις καλύτερες δεξιές παραδόσεις ξεπερνώντας σε εφευρετικότητα ακόμα και τους δημιουργούς του είδους!

Τα αποτελέσματα της παραπάνω κατάστασης υπήρξαν καταλυτικά. Ιδού μερικά από αυτά: Ο σημερινός πρωθυπουργός Κ. Σημίτης, από σοσιαλιστής-βομβιστής (στη χούντα, το μάθαμε όταν χρειάστηκε να κάνει το άλμα στην πρωθυπουργία), κατέληξε να εφαρμόζει την πιο επαίσχυντη και οικονομικά άδικη προς τις κατώτερες τάξεις, οικονομική πολιτική των τελευταίων 20 χρόνων, επιβάλλοντάς την ως αναγκαιότητα και βαφτίζοντάς την εκσυγχρονισμό. Ο μοναχοφαγάς, γλείφτης και δυσλεκτικός, κατά δήλωση ατόμων που τον γνώρισαν στην δικτατορία, Τζουμάκας, υπουργός Γεωργίας, συναινεί να σταλούν ΜΑΤ κατά των πενήτων, στην πλειοψηφία τους, αγροτών, Η ανανεωτική αριστερά μπαίνει επιτέλους στο κοινοβούλιο, παλεύοντας (χα, χα.!) για την «κοινωνία των πολιτών», κραυγάζοντας άναρθρα προκειμένου να αποκτήσει ένα άλλοθι προοδευτικότητας, και όλοι μα όλοι οι εξουσιαστές (ιδεολογικά, πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά) να βρίσκουν συμπαθητικές τις εξτρεμιστικές, όπως λένε, απόψεις σου, να λυπούνται για τη δύσκολη οικονομική κατάστασή σου, αλλά να σε φυλακίζουν, αν πας να αντισταθείς σε αυτή την κατάφωρη μείωση της αξιοπρέπειάς σου.

Ωραία όλα αυτά, πιθανόν να σκεφτείτε, αλλά για τη χούντα, που είναι και το θέμα, μας μίλησες πολύ λίγο. Δεν θα διαφωνήσω, αλλά προτιμώ να μιλώ για την τωρινή χούντα που ζούμε, καθώς περισσότερο με ενδιαφέρει να κάνω κάτι για το παρόν παρά να εγκλωβιστώ σ' ένα παρελθόν που δεν έχω γνωρίσει. Θεωρώ ότι η σημερινή ανεπίσημη «χούντα» δεν διαφέρει και σε πολλά από την προηγούμενη, επίσημη.

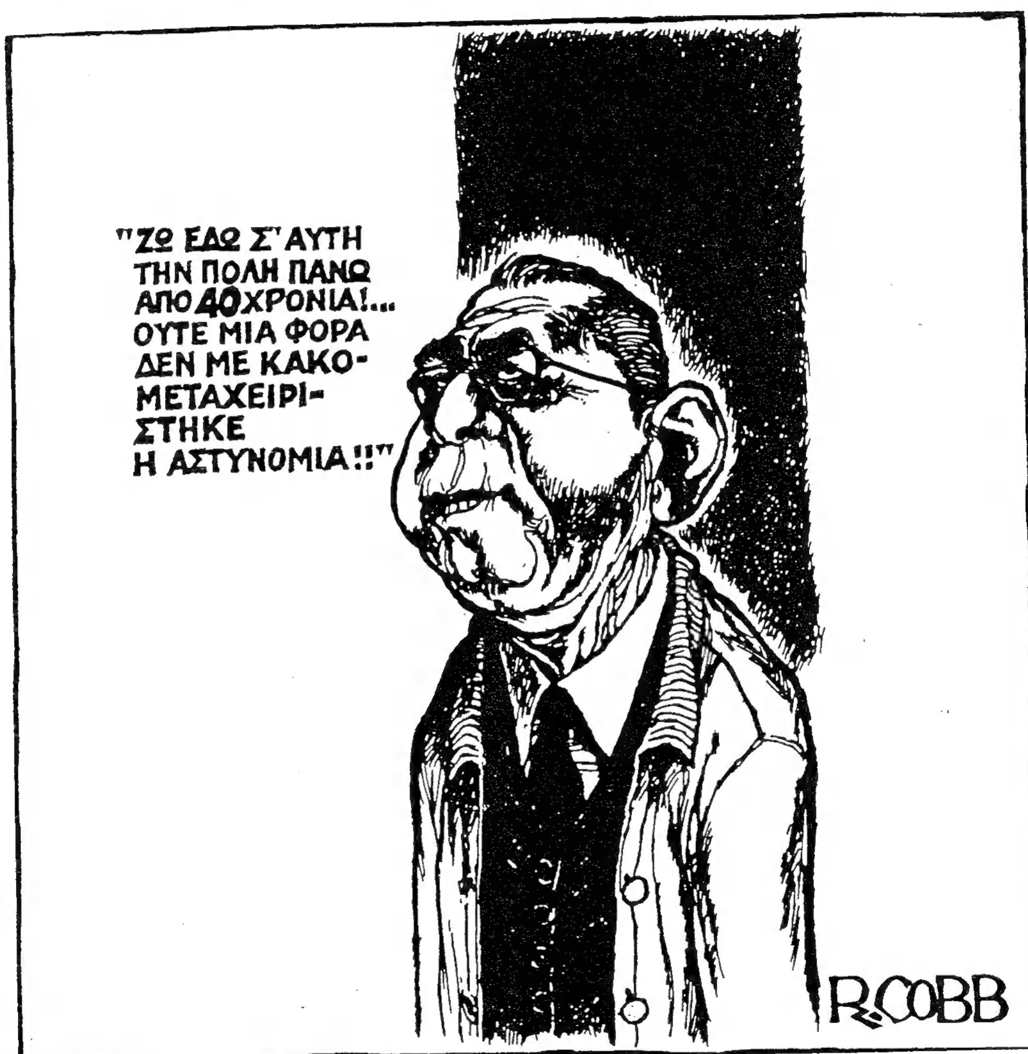
Είναι η χούντα με τους 500.000 άνεργους των 120.000 δρχ (βασικός μισθός), της νεοφιλελεύθερης «Ιερής Συμμαχίας», δηλαδή της ενωμένης Ευρώπης των αφεντικών, της επιβεβλημένης από τους μικροαστούς αστυνομοκρατίας, της Συμφωνίας του Σένγκεν, της ναρκω- απαγόρευσης. Είναι η χούντα της καθημερινότητας: του θάωρου αργού θανάτου, του εργοδότη που σε μεταχειρίζεται όπως θέλει (σαν σκουπίδι), της οργανωμένης τηλεοπτικής αποχαύνωσης, της παραίτησης από κάθε είδους αντίσταση, του βολέμματος, του άγχους μην χάσεις τη δουλειά σου. Είναι η χούντα των δικαστηρίων, των φυλακών, των στρατοπέδων. Είναι η χούντα της γαμημένης αυτής πόλης: του νέφους που μας κρύβει τ' άστρα, των αυτοκινήτων που μας γεμίζουν το μάτι, των πολυκατοικιών που μας σκεπάζουν τον ουρανό. Είναι η χούντα των πρώην, υποτίθεται, αντιστασιακών της δικτατορίας που στερεί στους νέους το δικαίωμα της αντίστασης καθώς «οι συνθήκες δεν είναι πλέον ίδιες». Είναι η χούντα της οικονομίας, στην οποία όλα τα «αφεντικά» δεξιά, κεντρώα και αριστερά διαφωνούν φωνακλάδικα, για να συμφωνήσουν στη συνέχεια χαμηλόφωνα, (μην τους πάρει κανείς χαμπάρι). Είναι η χούντα της «αντικειμενικότητας» των απόψεων της κοινής γνώμης, για την οποία η οποιαδήποτε διαφορετική (στην ουσία της) άποψη θεωρείται αμάρτημα. Είναι η χούντα αυτής της συφιλιδικής κοινωνίας, για την οποία η κοινωνική αλληλεγγύη είναι δηλητήριο, που μολύνει το μυαλό. Είναι η χούντα όλων αυτών των «νεκρών» ανθρώπων που πεθαίνουν στα 17 για να τους θάψουν στα 70. Τίποτε άλλο...

Π.Μ.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΛΑΓΟΓΙΑΝΝΗΣ ΤΟΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟ ΤΟΥ 1994 ΕΙΧΕ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΕΙ ΣΤΟ ΜΟΣΧΑΤΟ, ΣΕ ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΟΝ 28ΧΡΟΝΟ ΜΟΥΣΙΚΟ, ΘΟΔΩΡΗ ΓΙΑΚΑ.

- Ο αστυνομικός είχε πεί οτι πυροβόλησε στον αέρα (η σφαίρα βρέθηκε τελικά σε παρμπρίζ αυτοκινήτου) για εκφοβισμό, οτι φοβήθηκε και ότι ήρθε σε συμπλοκή με το θύμα που τον απείλησε με μαχαίρι.

- Σύμφωνα με την δικογραφία, ο Λαγογιάννης "... άδειασε το περίστροφό του" σε αυτή την καταδίωξη. Απο την ιατροδικαστική έκθεση προκύπτει οτι ο Θοδωρής δέχτηκε μια σφαίρα στον λαιμό, δυο στο στήθος και άλλη μία στα γεννητικά όργανα. Επίσης οτι οι βολές είχαν γίνει απο τέτοια απόσταση που **αποκλείεται να είχε πραγματοποιηθεί η συμπλοκή**.

Στις 17/4/1997, το δικαστήριο άφησε ελεύθερο, με «περιοριστικούς όρους», τον δολοφόνο Λαγογιάννη.

ΑΝΑΡΩΤΙΕΣΑΙ ΠΟΙΟΣ ΟΠΛΙΖΕΙ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ;

ΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ (ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, ΜΜΕ) ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΟΤΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΜΑΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ. ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΣΑΝ ΤΟΥ ΘΟΔΩΡΗ ΓΙΑΚΑ, ΤΟΥΣ ΔΙΑΨΕΥΔΕΙ.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ ΑΝΑΤΡΕΠΕΙ ΤΗΝ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΗ ΑΝΤΙΛΗΨΗ.

ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ